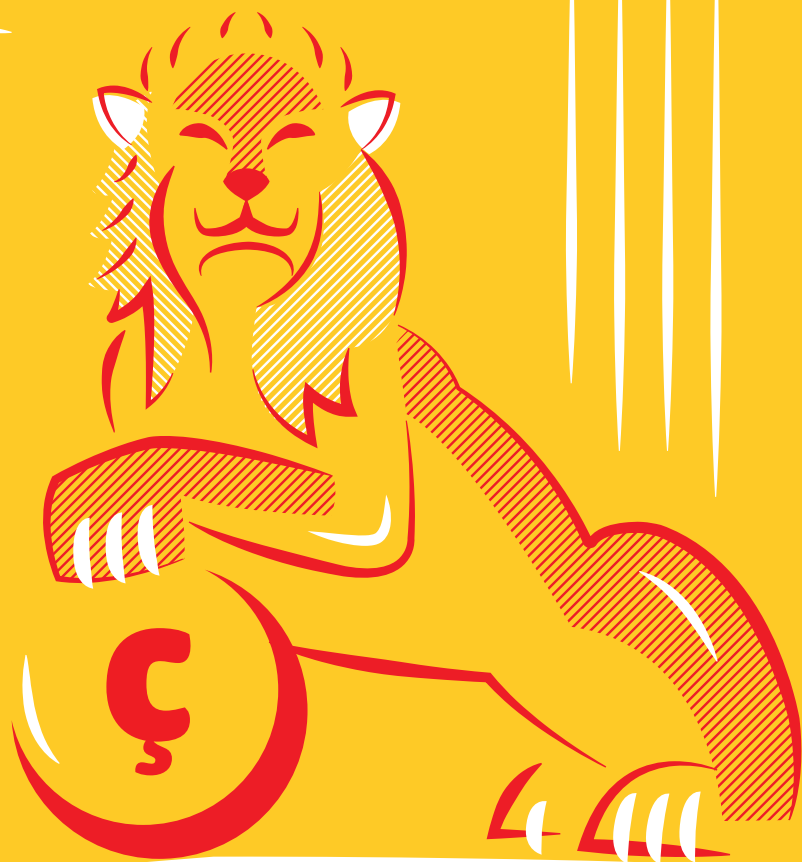

Novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2017

Normativa lingüística a favor del català o del castellà aprovada el 2017
en relació amb els territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

L'ONG del català

Introducció	03
Normativa impositiva d'origen estatal	05
Normativa autonòmica	12
Conclusions	21
Annex	24

Introducció

El 2017 les institucions i els principals partits polítics de l'Estat espanyol van aprovar, un any més, desenes de noves disposicions que imposen el castellà (i únicament el castellà) als territoris del domini lingüístic català sota la seva jurisdicció. Que aquest 2017 no hagi estat diferent mostra que l'Estat torna a renovar el seu llarg i dilatat compromís amb la imposició única de la llengua castellana a tota la població de l'Estat, iniciat el 1707 amb els decrets de Nova Planta. Aquesta pràctica roman, tot i que la constatació pugui resultar sorprenent a algunes persones, acostumades com estan al discurs hegemònic segons el qual el castellà s'estén sense impositcions i de forma natural mentre que el català, en canvi, és una llengua fortament regulada i imposada. Aquest discurs, que no és innocent, és propagat constantment pels principals estaments de l'Estat i els seus partits i mitjans de comunicació. Però, en ser contrastat amb les normatives reals que afecten la vida diària de les persones i empreses dels territoris de parla catalana, es demostra que no té fonaments reals i que s'estén de manera necessàriament malintencionada, com s'han estès al llarg de la història els discursos que neguen la dominació i fan passar per víctimes els poderosos.

La política lingüística de l'Estat espanyol mostra moltes de les característiques de les ideologies supremacistes, que es caracteritzen per reivindicar la preponderància en una societat d'un grup ètnic, religiós, cultural o lingüístic, així com la subordinació de la resta de grups, als quals es reconeixen menys drets. L'Estat espanyol tracta una sola de les comunitats lingüístiques històriques del seu territori, la castellana, com a dipositària de drets lingüístics generalitzats arreu de l'Estat i per a tots els àmbits. La resta de comunitats lingüístiques (la catalana, la basca, la gallega, l'asturiana, l'aragonesa, l'occitana de l'Aran) només tenen determinats drets reconeguts per legislació específica en determinats àmbits, i aquests drets sempre es veuen limitats pels axiomes d'un nacionalisme oficial d'Estat que pressuposa que el castellà és una «llengua comuna» de tothom, com si les altres llengües no tinguessin parlants nadius ni territoris on són l'única llengua autòctona o com si la comunitat castellanoparlant fos diferent qualitativament de les altres pel que fa a la territorialitat o a la dignitat dels seus parlants materns.

De fet, l'única cosa tangible que sustenta que el castellà sigui una «llengua comuna» és el seu coneixement generalitzat arreu de l'Estat, però aquest coneixement generalitzat es deriva precisament de les mesures legals que el

mateix Estat manté per imposar-lo arreu, tant allà on és llengua autòctona com allà on no ho és. Ens trobem, doncs, davant d'un raonament circular, d'una tautologia, que amaga una voluntat latent d'imposició lingüística del castellà a poblacions històriques de llengües diferents.

Com dèiem, aquesta ideologia lingüística és àmpliament compartida pels poders de l'Estat i els principals partits polítics. Podríem dir que la pedra angular de la política lingüística de l'Estat és l'article 3.1 de la Constitució espanyola, que estableix el castellà com a llengua de coneixement obligatori de tots els ciutadans. Posteriorment, diverses sentències del Tribunal Constitucional espanyol –la més famosa, la sentència de 2010 contra l'Estatut de Catalunya– han negat la possibilitat que altres llengües, com el català, puguin assolir el mateix estatus, tampoc als territoris on són la llengua autòctona. En tot cas, la imposició lingüística d'una sola de les llengües pròpies d'Espanya no es limita al text constitucional: cada any s'aproven una multitud de normes que regulen i imposen l'idioma castellà en tota mena d'àmbits.

Aquest report ofereix una anàlisi de les normatives impositives d'aquesta mena que es van aprovar durant l'any 2017. L'estructura segueix una línia semblant als informes dels altres anys, però presenta algunes diferències. L'apartat principal segueix essent el de les impositives lingüístiques de caràcter estatal, ja que l'objectiu principal de l'estudi és posar en relleu l'actitud lingüística de l'Estat; a més, és en el pla estatal que més normes impositives s'aproven. També mantenim unes seccions breus per comentar les novetats d'àmbit autonòmic (de Catalunya, les Illes Balears, el País Valencià i l'Aragó). En aquest informe recuperem un subapartat per a les normatives impositives del castellà d'origen europeu, que l'any passat no vam incorporar. Com havíem fet altres anys, aquest subapartat forma part de la secció dedicada a les impositives d'origen estatal, ja que en última instància totes les normatives europees que imposen el castellà ho fan, indirectament, per la negativa de l'Estat que el català sigui idioma oficial d'Espanya i de la Unió Europea.

Normativa impositiva d'origen estatal

Si el 2015 l'Estat va aprovar 101 normes que obligaven a fer ús del castellà i el 2016 en va aprovar 62, el 2017 la llista de normes estatals impositives de la llengua castellana va ser de 55. Tanmateix, la xifra total de normativa del 2017 que imposa el castellà a costa del català s'enfila a les 93 disposicions si a les 55 normes aprovades directament per les institucions estatals hi sumem les disposicions europees que imposen el castellà perquè Espanya veta que el català sigui una llengua oficial d'estat i de la Unió Europea.

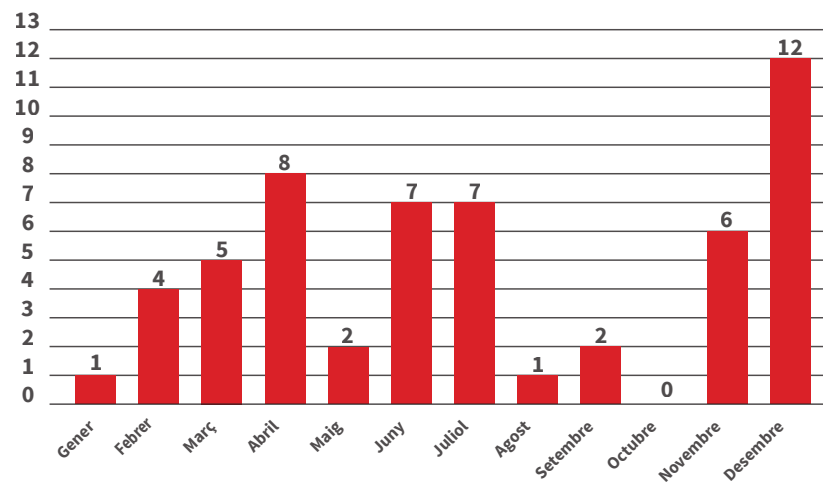
També és interessant de destacar que el 2017 l'Estat va aprovar una norma que beneficia el català per sobre del castellà. Per causa de l'aplicació –possiblement fraudulenta, si es té en compte el dictamen corresponent del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya– de l'article 155 de la Constitució espanyola per part del govern del PP i dels grups del PP, del PSOE i de C's del Senat espanyol, l'executiu de l'Estat s'ha atribuït les competències del govern de Catalunya i ha aprovat un seguit de normes d'àmbit autonòmic. Una d'elles, l'Ordre APM/1122/2017, preveu que els particulars perjudicats per les mesures de lluita contra la plaga del caragol-poma seran compensats econòmicament si compleixen una sèrie de requisits, entre els quals hi ha que tinguin la senyalització, els cartells d'informació general de caràcter fix i els documents d'oferta de servei redactats com a mínim en català i, si són centres laborals, que tinguin les informacions fixes i les cartelleres en aquesta llengua.

Si bé el biaix de l'Estat a favor del castellà és pràcticament absolut, cal tenir en compte que la nostra anàlisi només estudia completament la normativa estatal i europea, mentre que per a l'àmbit autonòmic només observa sistemàticament les normes amb rang de llei (tot i que inclou l'anàlisi d'algunes de les disposicions de rang inferior més rellevants). La nostra font d'informació i eina de treball ha estat el Butlletí Oficial de l'Estat (BOE), que no publica les normes autonòmiques de rang inferior a la llei. En aquest sentit, cal insistir que aquest estudi està més focalitzat a detallar l'actitud de l'Estat, manifestada directament o indirecta (les normes europees que imposen el castellà són també atribuïbles a l'actitud de l'Estat), que en presentar una imatge exhaustiva de la situació de les llengües en tots els nivells de l'administració.

2.1. Administració central de l'Estat

La normativa aprovada per les institucions generals de l'Estat sempre imposa el castellà de manera explícita, si bé l'anomena de diferents formes: «lengua española oficial del Estado», «idioma oficial del Estado», «español» o, simplement, «castellano». Les impositives del castellà, que no fan distinció per territoris, no són excepcionals, sinó que són regulars i rutinàries. La supremacia del castellà és, en definitiva, una política d'estat, que amb el pas de les dècades i els segles s'ha institucionalitzat i convertit en un automatisme, en quelcom que es dona per descomptat. En aquest sentit, la publicació al BOE de normativa lingüísticament impositiva d'origen estatal es va mantenir al llarg de tot l'any 2017.

Quantitat de normes impositives del castellà d'origen estatal
aparegudes al BOE durant l'any 2017 (per mesos)

Les impositives lingüístiques no es limiten tampoc a un sol àmbit, sinó que afecten aspectes ben diversos de la vida pública, social i econòmica. En aquest sentit, cal remarcar que, en contrast amb el discurs de l'espanyolisme, l'Estat és profundament intervencionista quant a l'ús de les llengües, també en la vida econòmica, i sempre ho és a favor del castellà. El mite que l'expansió del castellà al món del consum és qüestió de lliure mercat és, si s'observa la totalitat de

normatives que afecten les empreses, simplement això, un mite. Per al nostre estudi, hem dividit les normatives lingüístiques en cinc grans àmbits: els ajuts, la documentació, l'educació, l'etiquetatge i els requisits (vegeu la taula 1). En alguns casos les normes toquen més d'un àmbit i per recollir-les s'han hagut de crear categories mixtes. També hem distingit les normatives que imposen el castellà a la ciutadania o al funcionament de les administracions públiques de les que ho fan al món de l'empresa.

El que aquest estudi ha considerat impositives lingüístiques en forma d'ajuts són principalment les bases per a les convocatòries de premis i subvencions econòmiques que especifiquen requisits lingüístics per als candidats o sol·licitants. L'«Orden SSI/121/2017, de 8 de febrero, por la que se establecen las bases reguladoras de los Premios de la Delegación del Gobierno para la Violencia de Género a tesis doctorales sobre violencia contra la mujer» seria un exemple clar d'aquesta categoria d'intervencionisme lingüístic: és una norma que obliga els aspirants a ser premiats per la delegació contra la violència de gènere a escriure la tesi doctoral en castellà, de manera que qui l'hagi redactada en català no podrà cobrar.

Les normes impositives en la documentació, les més nombroses (més de la meitat pertanyen a aquest àmbit), són aquelles que obliguen les persones físiques o jurídiques a presentar o disposar de determinada documentació en llengua castellana. Els casos són molt variats, i afecten tant les relacions amb el sector públic com la documentació interna de les empreses. Un exemple d'aquesta mena de normativa és el «Real Decreto 316/2017», que estableix l'obligatorietat d'usar el castellà en determinats espais de les sol·licituds de patents, també les internacionals. Un altre exemple és l'«Orden HFP/1227/2017», que exigeix que tots els documents de les empreses del món del joc que vulguin operar a l'Estat espanyol, així com els seus plans de negoci, han d'estar redactats en castellà, sense cap previsió que tenir-los en català sigui suficient o també necessari.

Per legislació impositiva en el camp de l'educació hem entès aquelles normes que desenvolupen els currículums educatius i afavoreixen o imposen l'ús d'una sola de les llengües de l'Estat, que sempre és el castellà. Les normes dins d'aquest camp no són nombroses, perquè l'educació és en gran part regulada per les comunitats autònomes, però les que hi ha són rellevants, ja que mostren fins a quin punt l'Estat s'identifica amb una sola de les seves comunitats lingüístiques. El 2017 destaca una resolució del 21 de març que preveu que les proves de batxillerat dels centres espanyols a l'estranger inclouran l'assignatura de llengua castellana i

literatura però no fa cap previsió similar per a les altres llengües de l'Estat. L'única manera de ser espanyol a l'estranger, per al govern espanyol, és ser castellà: els fills dels ciutadans catalanoparlants que resideixen fora de l'Estat no tenen l'accés assegurat a l'aprenentatge de la seva llengua materna, dret que sí que tenen garantit els castellanoparlants.

Pel que fa a l'etiquetatge, l'Estat no aprova gaires normatives impositives directament, ja que és un camp regulat sobretot per la Unió Europea (que igualment afavoreix el castellà, perquè el català no és llengua oficial de la Unió pel vet del mateix Estat espanyol), però sempre que ho fa és a favor del castellà. El 2017 les institucions centrals van aprovar 7 disposicions que obligaven les empreses a incloure informacions en castellà a les etiquetes i instruccions dels productes. En tot cas, cal no oblidar que hi ha normes estatals vigents aprovades ja fa anys que exigeixen el castellà en l'etiquetatge de tots els productes, fet que també explica que no calgui aprovar-ne més. Es tracta principalment dels reials decrets 1/2007 i 1334/1999, que imposen la «llengua espanyola oficial del Estado» respectivament a «las indicaciones obligatorias del etiquetado y presentación de los bienes o servicios comercializados en España» i a «las indicaciones obligatorias del etiquetado de los productos alimenticios que se comercialicen en España».

Finalment, aquest estudi entén per requisit de caràcter lingüístic tota aquella disposició que obliga a conèixer una llengua determinada per accedir a alguna prestació, realitzar un tràmit o participar en algun programa organitzat pel sector públic o, fins i tot, per exercir determinades professions en el sector privat. El requisit més important de coneixement del castellà en la legislació espanyola és l'article 3.1 de la Constitució de l'Estat espanyol, que imposa el coneixement d'aquesta llengua com a deure individual de tots els ciutadans, amb independència del seu lloc de naixement o llengua familiar. Aquest precepte, de marcat caràcter supremacista, es trasllada cada any a normatives més concretes. En concret, el 2017 n'hi va haver 9. Dos exemples rellevants són les ordres APM/532/2017 i APM/1236/2017, que exigeixen el domini de «el idioma español» per realitzar pràctiques relacionades amb l'anàlisi agroalimentària i mediambiental i amb la política agrícola comuna respectivament. Com és habitual de l'Estat espanyol, aquest requisit exclusiu de saber castellà no va lligat necessàriament al fet que la llengua pròpia del territori on es realitzin les pràctiques sigui la castellana.

Com ja s'ha explicat, l'aplicació probablement fraudulenta de l'article 155 de la Constitució espanyola a final de 2017 per part del govern espanyol per apropiari-se

Imposició del castellà per prt de l'Estat durant l'any 2017

	EMPRESA	ALTRES	TOTAL
Ajuts	0	5	5
Ajuts i documentació	0	5	2
Documentació	5	22	27
Documentació i requisits	0	1	1
Eduació	0	4	4
Etiquetatge	4	0	4
Etiquetatge i documentació	3	0	3
Requisits	1	8	9
Total	13	42	55

Font: Elaboració pròpia mitjançant la recerca al BOE

de les funcions del govern de Catalunya ha significat que determinades normatives d'àmbit autonòmic hagin estat aprovades per l'administració central. El nostre estudi només n'ha detectat una que faci referència a qüestions lingüístiques: es tracta d'una convocatòria d'ajuts, l'Ordre APM/1122/2017. És interessant d'assenyalar que afavoreix el català, en concret en la sol·licitud d'ajudes pels danys a privats relacionats amb la lluita per l'erradicació del caragol-poma. En tot cas, es tracta probablement d'una ordre redactada per l'administració de la Generalitat que les autoritats estatals s'han limitat a validar.

2.2. Unió Europea i institucions internacionals

Si la legislació espanyola sempre imposa la llengua castellana de manera explícita, la legislació europea ho fa tothora de forma implícita. Les normes europees no fan mai una llista exhaustiva de les llengües que són obligatòries en cada circumstància, sinó que depenent del cas imposen (o preveuen la possibilitat d'imposar exclusivament) o bé les llengües oficials de la Unió Europea o bé les llengües oficials dels seus estats membres. És per aquest motiu que les normes impositives del castellà en territoris catalanoparlants aprovades per les institucions europees són sempre filles, en última instància, de la negativa de l'Estat espanyol (del PP, del PSOE i de C's, en definitiva) de possibilitar que el català

Novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2017

sigui una llengua oficial de l'Estat i de la Unió Europea. El 2017 el BOE va publicar un total de 38 normes comunitàries que indirectament imposaven el castellà.

De la mateixa manera que ho hem fet per a la normativa aprovada per les institucions estatals, hem dividit la normativa europea per àmbits. En aquest cas, però, les normes estudiades es corresponen a tres àrees temàtiques i no pas a cinc. Específicament, hem detectat normes europees corresponents als àmbits de la documentació, l'etiquetatge i els requisits, però no pas de referents als ajuts o a l'educació. Almenys en aquest últim camp la manca de normativa comunitària és conseqüència del fet que la Unió no té competències educatives. Com ha passat en el cas de les normatives estatals, en alguns casos les normatives tocaven més d'un àmbit i ha estat necessari de crear etiquetes mixtes.

L'àmbit de la documentació és, com en el pla estatal, on hi ha més imposicions lingüístiques, tant de les llengües oficials de la Unió com de les oficials dels estats membres: 32 de les 38 normes detectades fan referència a la necessitat d'utilitzar alguna llengua oficial en els documents, ja sigui per relacionar-se amb l'administració o per gestionar una empresa. Els aspectes que abasten aquestes normes són novament molt diversos: van des dels certificats per a la importació de productes del Canadà en el marc del tractat CETA (han d'estar redactats en l'idioma oficial de l'estat membre del port d'arribada) fins a les sol·licituds de marca de la Unió Europea (tots els procediments i interaccions relacionats amb la sol·licitud es faran en una llengua de la Unió), passant pels permisos de residència per a nacionals de països de fora de la Unió (tindran un format unificat amb els camps del document escrits en la llengua de l'estat membre en qüestió i, en alguns casos, també en una o dues llengües oficials més de les institucions de la Unió).

L'etiquetatge també és un camp que la normativa europea pot regular, i el 2017 es van aprovar fins a 6 normes europees que tractaven aquesta qüestió. En concret, aquestes disposicions regulen l'etiquetatge de determinats tubercles, de barreges químiques perilloses, de productes sanitaris, dels productes que contenen la substància activa diclofluanida i d'una sèrie de nous aliments. En tot cas, sempre cal tenir molt present que una de les normatives vigents més lesives per als drets dels catalanoparlants en l'etiquetatge és un reglament europeu, el reglament de la Unió Europea 1169/2011, aprovat l'any 2011, que impedeix l'aplicació als productes alimentaris de l'obligatorietat d'etiquetar en català prevista al Codi de consum de Catalunya de 2010, ja que estableix que les autoritats públiques només podran exigir llengües oficials de la Unió en l'etiquetatge dels productes alimentaris comercialitzats al seu territori.

Finalment, el tercer àmbit on la legislació europea va introduir obligacions lingüístiques el 2017 va ser el dels requisits, concretament en cinc ocasions diferents. Per exemple, l'estatut del personal del Centre de Satèl·lits de la Unió Europea estableix que els candidats a treballar-hi hauran d'acreditar coneixements profunds d'una llengua oficial de la Unió i coneixements adequats d'una altra, i el reglament de la Unió Europea 2017/2107 preveu que els observadors de determinats tipus de vaixells hauran de conèixer les llengües oficials dels estats del pavelló de les naus objecte de les seves observacions.

Imposició del castellà per prt de la Unió Europea durant l'any 2017

	NORMES QUE IMPOSEN LES LLENGÜES OFICIALS			
	DELS ESTATS	DE LA UNIÓ	DELS ESTATS O DE LA UNIÓ	ALTRES
Ajuts	0	0	0	0
Documentació	12	10	5	27
Documentació i requisits	1	1	1	3
Eduació	0	0	0	0
Etiquetatge	2	2	0	4
Etiquetatge i documentació	0	2	0	2
Requisits	1	1	0	2
Total	16	16	6	38

Font: Elaboració pròpia mitjançant la recerca al BOE

Normativa autonòmica

3.1. Catalunya

A Catalunya, si es pretén analitzar les novetats legislatives de l'any 2017 en l'àmbit autonòmic, és imprescindible tenir en compte la intervenció financera, la destitució del govern electe i empresonament d'alguns dels seus membres i, finalment, la intervenció total de la Generalitat invocant l'article 155 de la constitució espanyola —de manera possiblement fraudulenta, si prenem en consideració el dictamen corresponent del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya. El Parlament de Catalunya va quedar dissolt el 28 de novembre, fet que impedeix de fer una anàlisi completa i de continuïtat de la legislatura encetada l'any 2015. Tanmateix, convé destacar que abans de la intervenció de la Generalitat, el Parlament de Catalunya va aprovar una mesura lingüística de gran importància, la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires. La norma preveia al seu article 8.3 que totes les persones d'atenció al públic, ja fossin assalariats o autònoms, havien de «poder atendre els consumidors que s'expressin en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya». Així, s'establí a Catalunya una obligació generalitzada dels prestadors de serveis d'estar en condicions d'atendre els consumidors catalanoparlants, obligació que es concretava en deures individuals per a determinats treballadors. Aquesta llei representava el primer gran avenç en aquest camp des de l'escapçament de l'Estatut del 2006 a mans del Tribunal Constitucional l'any 2010 —l'Estatut original preveia que els ciutadans de Catalunya en la seva totalitat tenien el deure de conèixer el català, de la mateixa manera que la Constitució espanyola els obliga a conèixer el castellà—, però el mes de novembre els articles que cercaven la normalització del català en el comerç van ser recorreguts —com darrerament és habitual en la majoria de normatives amb fragments d'aquest tipus— davant del mateix Tribunal Constitucional pel govern espanyol, fet que va significar que la seva vigència fos automàticament suspesa.

Una segona norma rellevant en el terreny lingüístic que es va aprovar a Catalunya abans de la intervenció del govern espanyol és l'Acord del Govern pel qual s'aprova el Codi per a una contractació pública socialment responsable en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el sector públic que en depèn, de 20 de juny de 2017. Aquest acord va significar que l'administració de la Generalitat de Catalunya aprovés un nou codi de contractació que incorporava dues previsions

lingüístiques noves favorables a la llengua catalana, totes dues relacionades amb el català en l'etiquetatge. La primera d'aquestes noves previsions establí la possibilitat que els organismes de l'administració catalana incorporessin una clàusula en els seus contractes de subministrament per la qual els proveïdors s'obligarien a subministrar-los productes etiquetats en català. La segona de les previsions de l'acord del govern establí l'obligatorietat de l'administració d'incorporar una clàusula en els contractes de concessió per la qual les empreses concessionàries es comprometrien a usar normalment el català en l'etiquetatge dels productes que produïssin o oferissin. És interessant de remarcar que poc abans de la publicació de l'acord del govern del 20 de juny el Parlament de Catalunya havia aprovat una moció en què instava el govern a promoure el català en molts àmbits, també en el de l'etiquetatge i la contractació. Es tracta de la Moció 120/XI del Parlament de Catalunya, sobre la política lingüística, i cal dir que la Plataforma per la Llengua va participar activament en la seva redacció, mitjançant l'assessorament als grups parlamentaris que el van demanar.

Una tercera norma a destacar del període estudiat és la Llei 8/2017, del 15 de juny, de la comunitat catalana a l'exterior. Aquesta norma preveu que els ciutadans catalans que es troben fora de Catalunya tenen dret a relacionar-se amb les administracions del país i les seves institucions i organitzacions en «la llengua oficial que elegeixin» i, alhora, estableix el deure del govern de promoure mesures que permetin «l'ensenyament del català i de l'aranès a l'exterior», tant en classes presencials com virtuals, i especialment «entre els infants i els joves membres de la comunitat catalana». En aquest sentit, la Llei 8/2017 és interessant perquè busca que el govern cobreixi en certa manera el dèficit educatiu que tenen els catalanoparlants a l'exterior i que hem assenyalat abans a la secció destinada a analitzar les normatives de l'administració general de l'Estat: les normes estatals en matèria d'educació a l'exterior es centren sempre en els drets i les necessitats de la comunitat i les famílies castellanoparlants, però mai no tracten igual les altres comunitats lingüístiques constitutives de l'Estat.

Una quarta novetat a destacar és l'extensió de la deducció per donatius a les entitats que fomenten el català a les entitats que fomenten l'occità, aprovada amb la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

Finalment, també és novetat legislativa l'entrada en vigor de la Llei 5/2016, de 23 de desembre, del Pla estadístic de Catalunya 2017-2020 i de modificació de la Llei 23/1998, d'estadística de Catalunya (DOGC de 30/12/2016), que planifica un estudi de la presència del català, de les altres llengües oficials de Catalunya i de la resta de llengües que s'hi parlen. Aquest pla estadístic, per tant, avalarà la realització durant l'any 2018, de l'Enquesta d'usos lingüístics a la població de Catalunya 2018, que permetrà mesurar els coneixements i usos lingüístics dels residents a Catalunya amb la periodicitat quinquennal que es va iniciar l'any 2003.

3.2. Illes Balears

A les Illes Balears, convé destacar el punt en què es troba la legislatura. Després de la derrota de José Ramón Bauzá a mitjan any 2015, l'etapa presidida per Francina Armengol havia de suposar, per als illencs que cerquen una normalització de la llengua catalana, una restitució de la situació anterior i, fins i tot, una oportunitat per avançar en altres aspectes. Tanmateix, en contrast amb l'any 2015, quan es va derogar la Llei de símbols, i el 2016, en què es van recuperar la majoria d'articles derogats de la Llei de normalització lingüística i de la Llei de la funció pública, aquest 2017 no ha estat un any de millores substantives.

El 2017 sí que ha estat, però, un any de desplegament de les normatives de restitució del català a la funció pública, desplegament que s'ha fet per mitjà de dos decrets. D'una banda, el Decret 2/2017, de 13 de gener, d'exigència del coneixement de la llengua catalana en els procediments de provisió de llocs de treball de les entitats locals de les Illes Balears reservats a personal funcionari de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, estableix que les administracions locals hauran d'exigir que els treballadors públics acreditin, com a mínim i amb caràcter general, un nivell B2 de català. Aquest requisit inclou els treballadors locals d'habilitació estatal com ara els secretaris o els interventors. Convé destacar que a tots aquests treballadors se'ls exigirà un nivell de castellà sovint superior.

D'altra banda, el Decret 11/2017, de 24 de març, d'exigència del coneixement de la llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la funció pública i per ocupar llocs de treball de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, estableix els nivells d'acreditació per a l'«administració general» i per a l'«administració especial». Aquesta segona administració rep un tractament especial i als seus treballadors se'ls requereix un coneixement de català inferior.

Per exemple, si als grups de treballadors A1, A2 i C1 se'ls exigeix un nivell de competència C1, en el cas d'aquesta administració especial només caldrà que acreditin un nivell de competència B2; a tots, en canvi, se'ls exigirà un nivell de castellà sovint superior. És important tenir en compte que el contingent de treballadors públics amb aquestes característiques és molt gran, atès que s'hi inclouen tots els professionals sanitaris, de seguretat pública, d'arquitectura, els vinculats a la recerca, els treballadors d'arxius i biblioteques, els de riscos laborals, els de l'àmbit socioeducatiu, el de mecànica i conducció i els agents de medi ambient, entre molts altres cossos. En el cas dels treballadors sanitaris, però, el Decret 11/2017, de 24 de març, preveu una gran excepció al deure de coneixement de català «quan la prestació assistencial pugui resultar afectada per la manca o insuficiència de professionals capacitats lingüísticament», tot i que preveu que «en el cas que la durada del contracte sigui com a mínim de divuit mesos, s'haurà d'acreditar en el termini d'un any el corresponent nivell de coneixements de llengua catalana». Per a la provisió definitiva de places, però, l'inici de l'any 2018 serà decisiu: serà llavors que s'aprovi el decret que regularà la qüestió, després d'un període de debat social sobre aquest tema.

A més d'aquests decrets, pot destacar-se de l'activitat legislativa balear l'increment el 2017 d'un 3,7% en el pressuposts destinats a la política lingüística (2.934.471 €) respecte de l'any anterior (2.828.715 €). La Llei 18/2016, de 29 de desembre, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2017, a més, crea l'organisme ILLENC, que té com a funció potenciar l'ús de la llengua catalana. En aquest mateix sentit, la Llei 4/2017, de 12 de juliol, d'indústria de les Illes Balears també preveu un pla de foment del català. Tot i això, el 2017 també es detecten aspectes que encara és necessari polir per treballar en la línia de la normalització del català, com ara que aquesta sigui la llengua original dels textos legislatius. Això no ha estat així, per exemple, en la Resolució del conseller de Treball, Comerç i Indústria per la qual es disposa la inscripció i dipòsit al Registre de Convenis Col·lectius de les Illes Balears de l'acta d'aprovació del calendari laboral per a l'any 2018 del conveni col·lectiu del sector de la indústria de la fusta i del moble de les Illes Balears (codi de conveni 07000495011981), que inclou l'ordre següent: «3. Ordenar la traducció del text a la llengua catalana i fer constar que la versió castellana del text és l'original signada pels membres de la Comissió Paritària i que la versió catalana n'és una traducció.»

3.3. País Valencià

El 2017 no hi ha hagut gaire activitat legislativa de caire lingüístic al País Valencià, de manera similar al 2016, tot i que podem citar dues lleis que estableixen de manera genèrica la promoció del català, amb el nom de valencià. Es tracta de dues normes aprovades el mateix dia: la Llei 14/2017, de 10 de novembre, de la Generalitat, de memòria democràtica i per la convivència de la Comunitat Valenciana, i la Llei 15/2017, de 10 de novembre, de la Generalitat, de polítiques integrals de joventut. La primera norma, de memòria democràtica, preveu una sèrie de mesures per dignificar i reparar moralment les víctimes del franquisme i especifica que es tractarà amb especial consideració els represaliats que ho hagin estat per «la seua defensa, ús, promoció o ensenyament de la llengua valenciana». La segona llei, la de polítiques de joventut, estableix com un objectiu de les administracions públiques valencianes la potenciació del «valencià i la cultura valenciana com a eines d'inclusió de les persones joves novingudes i la promoció del respecte, el coneixement i l'intercanvi cultural» i també preveu com a finalitat del Consell de la Joventut de la Comunitat Valenciana la promoció de «la cultura, i especialment el valencià i la cultura valenciana, com a expressió de les nostres senyes d'identitat pròpies».

Al marge d'aquesta normativa de promoció, també és interessant d'analitzar la Llei 13/2017, de 8 de novembre, del taxi de la Comunitat Valenciana. La norma obliga diu que es podrà exigir als aspirants a taxista «coneixements suficients de castellà i, si s'estima convenient, per raó de les característiques dels usuaris de l'àmbit corresponent, de valencià i d'anglès»; la llei, doncs, fa una diferenciació curiosa (i, fins a cert punt, discriminatòria) entre la possibilitat d'imposar el castellà al món del taxi i el d'imposar-hi el valencià, tot i que en el fons la diferenciació és retòrica, ja que la potestat de decidir quina llengua imposar (o totes dues) recau en l'administració local.

Més enllà de l'àmbit del poder legislatiu, en aquest 2017 el govern valencià ha aprovat una mesura central: el Decret d'usos lingüístics administratius i institucionals de les llengües oficials de la Generalitat Valenciana, que estableix el valencià com la llengua normal en la imatge institucional, els contactes institucionals, les relacions amb la ciutadania i amb les empreses i els usos administratius interns i del personal laboral que treballa en la prestació dels serveis concedits per l'administració. El decret va ser objecte d'un intent d'anul·lació per part del PP, que el va impugnar davant el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana. El tribunal, però va desestimar-ne el recurs.

Tot i això, el govern central espanyol va anunciar que preparava també un recurs per impedir-ne l'aplicació.

Encara en el camp del poder executiu, és remarcable l'aprovació del Decret de regulació dels criteris i procediment per al canvi de denominació dels municipis i altres entitats locals de la Comunitat Valenciana. Aquesta norma deroga un decret anterior, del 1992, que deixava totalment a la volició dels municipis la llengua de la toponímia, amb l'únic límit que els municipis que optessin per una denominació en les dues llengües haurien d'utilitzar el nom en forma bilingüe (per exemple, Alacant/Alicante o Castellón de la Plana/Castelló de la Plana). El decret del 2017 segueix deixant en mans dels municipis la decisió sobre la toponímia però incorpora una regla nova: els ens locals només podran triar la forma del topònim en la llengua de la seva «zona de predomini lingüístic» o la forma bilingüe (en aquest segon cas, el topònim seguirà presentant-se en un format bilingüe, però ara s'exigeix que la forma en la llengua pròpia de la zona lingüística sigui la prioritària en el nom compost). Cal tenir en compte, a més, que l'aprovació dels canvis de nom als municipis estarà subjecta a l'escrutini de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que fixarà les formes lingüísticament correctes de la toponímia valenciana, i al vistiplau del govern de la Generalitat Valenciana. Com explica Mercè Teodoro en una anàlisi per a la Revista de Llengua i Dret de la Generalitat de Catalunya, aquest decret «pretén conjujar l'autonomia local i la política lingüística, i introduir en el procediment per a l'adopció del canvi de la denominació d'un municipi el criteri del que siga més adequat a la seua tradició històrica i lingüística». (<http://revistes.eapc.gencat.cat/index.php/rld/article/view/10.2436-rld.i68.2017.3050/n68-cronica-legislativa-Pais-Valencia-ca.pdf>)

Finalment, és important de destacar que la novetat normativa més decisiva ha estat l'episodi de l'aprovació frustrada del Decret 9/2017, de 27 de gener, del Consell, pel qual s'estableix el model lingüístic educatiu valencià i se'n regula l'aplicació als ensenyaments no universitaris de la Comunitat Valenciana», també conegut com a decret de plurilingüisme. Aquesta normativa volia acabar amb el model pel qual les famílies s'adscriuen a una línia lingüística i que sovint comportava que centres determinats no oferissin a les famílies la línia amb el valencià com a llengua vehicular. El model proposat llavors establia una presència mínima del català i del castellà i fixava diversos graus de plurilingüisme en què com més presència del català i de l'anglès hi havia, més nivell es reconixeria com a acreditat en totes dues llengües –el nivell de plurilingüisme mitjà permetia acreditar en acabar la secundària un nivell B1 de català i A1 d'anglès, i l'avançat,

un B2 de català i un A2 d'anglès i, en tots dos casos, un nivell més en acabar el Batxillerat (fins a un màxim d'un nivell C1 de català i B1 d'anglès en el cas de màxim plurilingüisme).

Cal destacar que el decret no era una proposta del gust dels sectors més favorables a la normalització del català, com ara el sindicat majoritari de l'ensenyament, STEPV, o l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana. Segons aquests sectors, el decret tenia elements clarament inconvenients, com ara que calia renunciar a la línia en què el valencià s'ensenyava com a única llengua vehicular de totes les assignatures no lingüístiques o el fet que no s'assegurava que els centres (especialment els concertats, de tendència més conservadora i anticatalana) acabessin triant el model amb més presència del valencià.

En tot cas, la proposta del govern valencià, dipositari de la sobirania popular de la ciutadania del País Valencià, va acabar sent paper mullat perquè el Tribunal Superior de la Comunitat Valenciana va anul·lar-lo en considerar que discriminava els alumnes que volien una proporció de docència en castellà més alta que en català. És important que es tingui en compte que, pel fet de ser espanyols o obtenir la nacionalitat espanyola, la majoria d'alumnes del País Valencià tenen acreditat un nivell de castellà que en els processos de selecció públics equival a un nivell màxim de competència (nivell C2), fet del qual es dedueix que allò que perseguia el TSJCV no era un nivell de competència en les tres llengües de l'ensenyament sinó evitar que els centres optessin per models amb una presència important del català —de fet, el 54% dels centres de primària havien optat pel model amb més presència del català com a llengua de les assignatures i només el 16% pel model amb menys pes del català.

Al final, aquesta episodi jurídic i judicial va acabar a l'inici de l'any 2018 amb la retirada del Decret per part del govern valencià i la presentació d'una llei que situa, a elecció dels centres i sense cap incentiu per a escollir el català, els percentatges d'ensenyament en català entre el 25% i el 60%. Fossin quines fossin les debilitats i les fortaleses del decret, era el model educatiu escollit pels dipositaris de la sobirania del poble valencià, que s'han vist obligats a rebaixar-lo per les ingerències d'unes institucions de l'Estat que persegueixen la primacia del castellà per sobre del català.

3.4. Franja de Ponent (Aragó)

Després d'un any, el 2016, en què les Corts Aragoneses van restituir els noms de «català» i «aragonès» a les dues llengües pròpies de l'Aragó que no són oficials al territori, l'any 2017 va representar un període de normalitat en la utilització institucional d'aquests termes. Per exemple, les bases i resolucions de concessió dels premis Desideri Lombarte i Guillem Nicolau —que premien les activitats de dignificació del català i la creació literària en aquesta llengua, respectivament— utilitzen el terme «català de l'Aragó» per referir-se a la llengua de la Franja. Les bases i resolucions de les subvencions segueixen la mateixa política: és el cas de les subvencions a associacions i fundacions en matèria lingüística, als projectes editorials en aragonès o català, a les entitats sense ànim de lucre en matèria de política lingüística i a les entitats locals en matèria de política lingüística.

També s'utilitza amb normalitat el terme «català» en els programes públics per a la difusió del català i l'aragonès en l'ensenyament no universitari de l'Aragó. És el cas del Programa Jesús Moncada, que està centrat íntegrament en la difusió del català, i també del Programa Luzía Dueso, que és l'equivalent del Programa Jesús Moncada per a la llengua aragonesa però que inclou altres activitats de difusió del català en el seu àmbit lingüístic.

En el camp de l'educació també destaquen alguns acords del govern aragonès amb altres administracions per a la promoció del català, acords en què també es fa servir el nom científic de la llengua: el protocol de coordinació amb la Generalitat de Catalunya per al desenvolupament d'accions coordinades en matèria d'educació i els convenis de col·laboració amb les diputacions provincials de Saragossa i Terol. També és destacable que la Direcció General de Planificació i Formació Professional del govern aragonès ha establert el català com una de les llengües que s'ensenyen a les escoles oficials d'idiomes de la regió, juntament amb l'anglès, el francès, l'alemany i l'italià.

Finalment, pel que fa a la qüestió del nom de la llengua, és molt notable que la denominació «català» no només s'hagi utilitzat amb normalitat, sinó que se n'hagi fet una defensa explícita i desacomplexada. A l'«Anuncio de la Dirección General de Política Lingüística de contestación a las alegaciones presentadas dentro del trámite de información pública del proyecto de decreto del Gobierno de Aragón, por el que se aprueban los estatutos de la Academia Aragonesa de la Lengua en la que están comprendidos el Instituto de l'aragonés y el Institut del català d'Aragó» es defensa explícitament l'ús de l'expressió «catalán de Aragón» davant

de la sol·licitud d'un particular que demanava que no s'anomenés la llengua «català» sinó «chapurriau». En la resposta negativa de la Direcció General a aquest particular s'explica que la ciència i la romanística europea anomenen la llengua «català», i que més enllà de l'acadèmia, s'hi refereixen així instàncies com el Comitè d'Experts del Consell d'Europa per a la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries i la Llei aragonesa 3/1999, de 10 de març, del patrimoni cultural aragonès.

Tot i el canvi de política quant al nom de la llengua, i l'increment en la seva promoció, cal recordar que els drets lingüístics i la dignitat dels parlants de català de l'Aragó estan molt limitats jurídicament per la manca absoluta d'oficialitat, no només en el pla estatal com passa amb la resta de parlants de català de l'Estat espanyol, sinó també en l'àmbit autonòmic i local. En aquest sentit, el Consell de Ministres del Consell d'Europa es va posicionar públicament a favor d'estendre el règim de doble oficialitat lingüística a territoris amb un nombre suficient de parlants –en clara referència a Astúries i la Franja, que són els dos territoris amb més parlants d'una llengua diferent del castellà on aquesta llengua no ha estat declarada oficial– en unes recomanacions que va emetre per garantir un adequat compliment de les obligacions subscrietes pel govern espanyol quan va ratificar la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries l'any 2001.

Conclusions

Com demostren les dades que hem presentat, el discurs del nacionalisme espanyol quant a la imposició de les llengües no és autèntic: el castellà és, de lluny i de manera ininterrompuda des de fa anys, la llengua més regulada i més imposada, tant a l'administració com als mateixos ciutadans i empreses. No és veritat que el català estigui més protegit que el castellà, ni és cert que l'extensió del castellà hagi estat o sigui «natural» i «sense imposicions». La imposició del castellà com a «llengua comuna» informa de manera clara sobre la política lingüística de l'Estat i és a la base del seu ordenament lingüístic. Començant per l'article 3.1 de la Constitució espanyola, que imposa un deure de coneixement del castellà generalitzat a tota la ciutadania, les normes estatals procuren implantar i mantenir la llengua de Castella dins i fora dels seus territoris històrics, sense cap mena de reciprocitat per a les llengües de les altres comunitats lingüístiques d'Espanya, fet que constitueix un menysteniment i una falta de respecte vers els seus parlants.

La lògica argüida per defensar la imposició del castellà és clarament circular: les imposicions del castellà fan que sigui la «llengua comuna» que «tothom entén», fet que justifica que se segueixi imposant perquè és «la llengua comuna» que «tothom entén». En el fons és una qüestió més simple: el castellà s'imposa fora del seu territori perquè és una eina en mans d'un Estat que usa el nacionalisme per mantenir cohesionada i apaivagada bona part de la seva població, la de la nació majoritària de llengua castellana, i que sovint converteix en enemics interiors els parlants d'altres llengües i, especialment, les persones que cerquen mesures per revitalitzar llengües diferents del castellà.

L'any 2017 no va ser, en absolut, un any de replantejament d'aquesta política d'Estat de caire supremacista, en virtut de la qual hi ha una llengua que és «de tots» i que és oficial arreu i per a qualsevol cosa i unes altres que són «autonòmiques» i que els seus parlants (nadius i d'adopció) només poden fer servir als seus territoris tradicionals i per a determinades coses. En aquest sentit, convé insistir que l'any 2017 l'Estat va aprovar 55 normes que imposaven el castellà al domini lingüístic del català, una xifra similar al 2016, quan es van aprovar 62 normes lingüísticament impositives. El 2017, a les 55 normes d'origen estatal cal sumar-hi 38 disposicions impositives del castellà addicionals provinents de les institucions europees, que privilegien el castellà perquè l'Estat veta la possibilitat que el català sigui oficial a Europa i a la mateixa Espanya.

Convé insistir que les impositives del castellà no tracten àmbits limitats ni afecten només l'administració, sinó que tenen una clara voluntat intervencionista que afecta la ciutadania i el mercat, i interfereixen clarament en el seu desenvolupament, que no és lingüísticament lliure. El nostre estudi ha distingit les normatives impositives en cinc grans grups (ajuts, documentació, educació, etiquetatge i requisits), però, si bé és útil a efectes metodològics, aquesta divisió no transmet totalment el grau d'intervencionisme de les institucions espanyoles en matèria lingüística, que és molt elevat i toca una gran quantitat d'àmbits diferents. Convé destacar que en l'annex d'aquest estudi és on apareixen detallades totes i cadascuna de les normatives impositives i s'explica la lògica de la impositió del castellà que cadascuna d'aquestes reglamenta.

Cal destacar, també, que en el pla autonòmic, el 2017 és l'any situat a la meitat de la legislatura autonòmica 2015-2019 al País Valencià, les Illes Balears i l'Aragó (territori en què es troben les comarques catalanoparlants de la Franja). Les eleccions del 2015 van inaugurar un escenari molt diferent de la legislatura anterior, en què els governs del PP s'havien caracteritzat per desenvolupar polítiques d'arraconament i atac a la llengua catalana. En tots tres territoris van guanyar alternatives progressistes al PP liderades per presidents del PSOE, però amb presència o suport parlamentari estable de Podem i de partits i coalicions favorables a la normalització de la llengua catalana com Compromís, Més per Mallorca, Més per Menorca, Gent per Formentera o la Chunta Aragonesista.

Tot i que la victòria de les coalicions progressistes feia albairar una etapa d'abolició de les polítiques regressives del PP i també permetia preveure polítiques decidides per a la normalització del català —iniciatives que apareixien als programes de la majoria de partits que conformen aquestes coalicions—, el desembre del 2017 només s'havien reparat alguns dels atacs a la normalització del català perpetrats a la legislatura 2011-2015, com ara el canvi de nom del català de l'Aragó per «LAPAO», la derogació de la llei de reconeixement, protecció i promoció de les senyes d'identitat del poble valencià i del Decret del tractament integral de llengües (TIL) en l'ensenyament de les Illes, i la recuperació de diversos articles de la Llei de normalització lingüística de l'arxipèlag. En aquests territoris encara queden pendents mesures com ara la recuperació i extensió dels drets lingüístics per als parlants que recollia la primera llei de llengües de l'Aragó, l'establiment del català com a assignatura obligatòria per als centres educatius de la Franja o l'ampliació dels drets dels consumidors al País Valencià i les Illes Balears.

L'assumpte pendent més important a les Illes i al País Valencià és garantir el dret d'opció lingüística davant les administracions públiques amb una regulació de la funció pública que asseguri que tots els treballadors públics coneguin el català (cal recordar que tots estan obligats a conèixer el castellà, l'altra llengua oficial). A les Illes, resta pendent estendre la regulació a l'àmbit sanitari i, al País Valencià, en tots els àmbits de l'administració.

Convé destacar, finalment, que no totes les mancances en la política lingüística autonòmica depenen de les voluntats dels governs que la gestionen. L'any 2017 ha estat un any en què les institucions de l'Estat han impedit l'aplicació de dues normatives importants per a la normalització del català (el Decret de plurilingüisme del govern valencià i la Llei de comerç, serveis i fires de Catalunya —a més de l'intent, que de moment no ha reeixit, d'anul·lar el decret d'usos lingüístics de la Generalitat Valenciana—), que van ser aprovades d'acord amb les competències d'autonomia regional però que han estat suspeses pels tribunals espanyols. En aquest sentit, podem concloure que quan existeix voluntat de les institucions del territori d'igualar els drets dels catalanoparlants amb els dels castellanoparlants, les institucions de l'Estat actuen per limitar aquestes decisions i mantenir la primacia del castellà i els privilegis de les persones que l'utilitzen.

Annex

Normativa aprovada a les diferents administracions que afavoreix l'ús del català o del castellà als territoris de parla catalana

En aquest annex hi ha llistades les 93 normatives que han imposat el castellà i la normativa que ha beneficiat el català durant el 2017 que hem detectat al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE). Les hem dividides en 5 subapartats diferents, depenent del nivell de govern on s'han aprovat i d'altres circumstàncies: 1) aprovades directament per les institucions centrals; 2) aprovades per les institucions centrals però d'àmbit autonòmic, fetes sota la invocació de l'article 155 de la Constitució espanyola; 3) d'origen europeu, imposen llengües oficials dels estats membres; 4) d'origen europeu, imposen llengües oficials de la Unió; 5) d'origen europeu, imposen llengües oficials de la Unió o llengües oficials dels estats membres simultàniament.

5.1 Normativa de l'administració central de l'Estat

1. Resolución de 12 de enero de 2017, de la Entidad Pública Empresarial Red. es, por la que se establecen las bases reguladoras del programa de formación para el empleo juvenil en la economía digital.

Es preveu que tant les sol·licituds com els documents acreditatius adjunts per aspirar a una subvenció per a la contractació de joves en el marc de la Garantia Juvenil hauran d'estar escrits **com a mínim en castellà**, però no es fa cap esment ni de la possibilitat ni de l'obligatorietat d'usar les altres llengües de l'Estat espanyol.

2. Resolución de 29 de diciembre de 2016, del Instituto Nacional de Investigación y Tecnología Agraria y Alimentaria, por la que se establecen los precios públicos correspondientes a la realización de trabajos de carácter científico o de asesoramiento técnico y otras actividades del organismo.

Es preveu que els directors dels cursos internacionals a l'Estat podran demanar al director de l'Institut que exoneri de pagar el preu dels cursos a un màxim de 3 alumnes que, entre altres requisits, hauran d'acreditar coneixements de castellà, però **no pas de cap altra llengua**.

3. Orden SSI/121/2017, de 8 de febrero, por la que se establecen las bases reguladoras de los Premios de la Delegación del Gobierno para la Violencia de Género a tesis doctorales sobre violencia contra la mujer.

S'imposa que per poder aspirar als premis caldrà que les tesis doctorals hagin estat **escrites en castellà**, i no es fa cap referència a les altres llengües de l'Estat. En les sol·licituds també caldrà presentar un resum en castellà de la tesi.

4. Orden APM/88/2017, de 30 de enero, por la que se establecen las bases reguladoras de la concesión de becas de formación práctica y perfeccionamiento técnico-profesional en materia de seguros agrarios para graduados universitarios o titulaciones equivalentes.

Només podran ser objecte de les beques en qüestió aquelles persones que entre altres coses «**dominen el idioma español**». No es parla de cap altra llengua de l'Estat.

5. Real Decreto 115/2017, de 17 de febrero, por el que se regula la comercialización y manipulación de gases fluorados y equipos basados en los mismos, así como la certificación de los profesionales que los utilizan y por el que se establecen los requisitos técnicos para las instalaciones que desarrollen actividades que emitan gases fluorados.

Els productes que continguin gasos fluorats d'efecte hivernacle hauran d'estar etiquetats com a mínim en castellà i s'hi hauran d'adjuntar les instruccions d'ús també com a mínim en aquesta llengua. És una **imposició conscient del govern espanyol**, ja que el reglament europeu que mencionen no fa esment de cap obligació lingüística.

6. Real Decreto 130/2017, de 24 de febrero, por el que se aprueba el Reglamento de Explosivos.

S'imposa que fins a 15 informacions obligatòries estiguin com a mínim redactades en castellà, però **no es preveu cap obligació equitativa d'usar el català**. Es tracta d'escrits tan diferents com les dades del fabricant i de l'importador, les instruccions de seguretat, la documentació de conformitat legal, la declaració UE de conformitat, les sol·licituds de catalogació i les frases i informacions obligatòries de l'etiquetatge.

7. Real Decreto 129/2017, de 24 de febrero, por el que se aprueba el Reglamento de control de precursores de drogas.

S'obliga que els contenidors i dipòsits que continguin substàncies químiques tinguin la informació obligatòria en l'etiquetatge com a mínim **en castellà o en anglès**.

8. Resolución de 14 de marzo de 2017, de la Dirección General de Empleo, por la que se registra y publica el Convenio colectivo básico de ámbito estatal, para la fabricación de conservas vegetales.

Es considera com un dels requisits per ser oficial de segona que el candidat pugui, en un dictat, escriure cent paraules per minut «en **lengua española**».

9. Resolución de 8 de marzo de 2017, de la Secretaría General de Pesca, por la que se publica el listado de denominaciones comerciales de especies pesqueras y de acuicultura admitidas en España.

Aquesta resolució desenvolupa una previsió d'un reglament europeu que estableix que els estats membres confeccionaran una llista de denominacions comercials per a diferents espècies de peix. L'Estat espanyol només llista els peixos **en castellà**, sense fer el mateix en les altres llengües de l'Estat, com el català. Tot i que la resolució permet que les comunitats autònomes hi afegixin noms addicionals, s'entén que seran complementaris. A més, la disposició té l'efecte indirecte de dividir el domini lingüístic català per comunitats autònomes, dificultant que hi hagi un nom comú com en castellà (els noms addicionals andalusos o càntabres seran, també, complementaris al nom castellà imposat per l'Estat en la resolució).

10. Orden HFP/276/2017, de 22 de marzo, por la que se establecen las bases reguladoras para la concesión de becas de formación para titulados universitarios, en materia de transparencia, derecho al acceso a la información y buen gobierno.

Els beneficiaris de les beques sense ciutadania espanyola hauran d'acreditar el domini de l'«idioma español». No es fa **cap referència a la resta de llengües de l'Estat**.

11. Real Decreto 316/2017, de 31 de marzo, por el que se aprueba el Reglamento para la ejecución de la Ley 24/2015, de 24 de julio, de Patentes.

Les indicacions per obtenir data de presentació per a la sol·licitud d'una patent, així com la descripció obligatòria i les sol·licituds mateixes (també les internacionals) hauran d'estar redactades en castellà. Si ho estan en un altre idioma, hi haurà un període de temps per presentar-ne una traducció al castellà. Es preveu en tots i cadascun dels casos que la documentació s'ha de presentar **tant sí com no en castellà**, directament o amb traducció posterior.

12. Resolución de 21 de marzo de 2017, de la Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal, por la que se aprueban las bases reguladoras para la concesión de subvención para el estudio de la actividad de las Instituciones Fiscales Independientes.

Es preveu que tota la documentació relativa a la sol·licitud d'una subvenció per a l'estudi i avaluació de l'activitat i l'organització de l'Autoritat per millorar-ne l'eficiència i el funcionament (justificació del compliment dels requisits, memòries) s'haurà de **redactar en castellà**. A més, la justificació de la subvenció inclourà un estudi en format paper i electrònic en castellà i en anglès. No es fa cap esment de la resta de llengües de l'Estat.

13. Resolución de 5 de abril de 2017, del Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía, por la que se publica la Resolución de 6 de marzo de 2017, del Consejo de Administración, por la que se establecen las bases reguladoras de la segunda convocatoria del programa de ayudas para la renovación de las instalaciones de alumbrado exterior municipal.

La sol·licitud i la documentació a aportar per participar en aquest programa d'ajuda s'haurà de **presentar en castellà**. No hi ha la possibilitat de fer-ho en català.

14. Resolución de 5 de abril de 2017, del Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía, por la que se publica la Resolución de 6 de marzo de 2017, del Consejo de Administración, por la que se establecen las bases reguladoras de la segunda convocatoria del programa de ayudas para actuaciones de cambio modal y uso más eficiente de los modos de transporte.

Les sol·licituds per participar en aquest programa, així com la documentació necessària, es faran **en castellà**, «excepto la documentación de carácter oficial que pueda expedir una Administración pública en relación con las tramitaciones y gestiones administrativas que le competan, que podrá estar en cualquiera de las lenguas cooficiales del Estado» (títols, etc.).

15. Resolución de 21 de marzo de 2017, de la Secretaría de Estado de Educación, Formación Profesional y Universidades, por la que se establecen las adaptaciones de la evaluación de Bachillerato para el acceso a la Universidad a las necesidades y situación de los centros españoles situados en el exterior del territorio nacional, los programas educativos en el exterior, los programas internacionales, los alumnos procedentes de sistemas educativos extranjeros y las enseñanzas a distancia, para el curso 2016-2017.

Es preveu que les proves de batxillerat per als centres espanyols a l'estranger inclouran les assignatures de llengua castellana i literatura i una llengua

estrangera, però **no es preveu cap prova de català** en cap cas, amb independència de les llengües de les famílies dels estudiants o altres factors.

16. Corrección de errores de la Resolución de 8 de marzo de 2017, de la Secretaría General de Pesca, por la que se publica el listado de denominaciones comerciales de especies pesqueras y de acuicultura admitidas en España.

L'Estat segueix oferint la llista de noms oficials de les diferents espècies comercialitzables de peix **únicament en castellà**. Les comunitats autònomes que vulguin poden afegir-hi denominacions, però la llista completa i unificada per a tothom només és en castellà.

17. Real Decreto 264/2017, de 17 de marzo, por el que se establecen las bases reguladoras para la financiación de la adaptación de las líneas eléctricas de alta tensión a los requisitos establecidos en el Real Decreto 1432/2008, de 29 de agosto, por el que se establecen medidas para la protección de la avifauna contra la colisión y la electrocución en líneas eléctricas de alta tensión.

La documentació necessària per optar a les ajudes als costos derivats de l'adaptació de les línies elèctriques aèries d'alta tensió haurà de presentar-se «al menos, en la **lengua española oficial** del Estado».

18. Orden AEC/365/2017, de 10 de abril, por la que se aprueban las bases reguladoras para la concesión de becas de formación del Instituto Cervantes.

L'objectiu de les beques és promoure «la enseñanza, el estudio y el uso del español» i tindran la finalitat de formar especialistes en la promoció de «enseñanza, el estudio, el uso de la lengua y de la cultura española e hispanoamericana en el exterior». Els beneficiaris de les beques **hauran de dominar «el idioma español»** i en cas que no tinguin la ciutadania espanyola n'hauran d'acreditar un certificat de coneixement.

19. Acuerdo de 26 de abril de 2017, del Consejo de la Comisión Nacional del Mercado de Valores, sobre delegación de competencias.

Es delega en el president i vicepresident del Consell de la Comissió la facultat d'eximir de l'obligació de traduir al castellà el resum del fullet informatiu i la capacitat d'acceptar fullets en una llengua diferent (en els supòsits previstos a l'article 23 del Reial Decret 1310/2005): per tant es manté l'**obligatorietat genèrica del castellà**, en exclusiva.

20. Resolución de 6 de abril de 2017, de la Entidad Pública Empresarial Red.es, por la que se establecen las bases de las ayudas para el apoyo a programas formativos en el ámbito de la economía digital.

Les sol·licituds d'ajudes i els documents adjunts necessaris s'hauran de presentar **com a mínim en castellà**. No es fa cap referència de la resta de llengües de l'Estat.

21. Orden APM/503/2017, de 18 de abril, por la que se aprueban las bases reguladoras para la concesión de becas de formación práctica por la Agencia Estatal de Meteorología.

S'estableix que per beneficiar-se de les beques de formació pràctica en matèries relacionades amb l'activitat de l'Agència, els estrangers hauran d'acreditar un domini «suficient» del castellà en una entrevista personal. També es preveu que tota la documentació relacionada amb la sol·licitud de la beca caldrà ser **presentada en castellà** o traduïda oficialment al castellà.

22. Orden APM/532/2017, de 31 de mayo, por la que se establecen las bases reguladoras para la concesión de becas de formación práctica en materia de análisis y prospectiva agroalimentaria, rural, forestal, pesquera y medioambiental para titulados universitarios.

Un dels requisits dels candidats és «el **dominio del idioma español**».

23. Real Decreto 579/2017, de 9 de junio, por el que se regulan determinados aspectos relativos a la fabricación, presentación y comercialización de los productos del tabaco y los productos relacionados.

Les unitats d'envàs i l'embalatge exterior dels productes de tabac han d'incloure el castellà en les advertències sanitàries i en l'etiquetatge. Si es tracta de dispositius susceptibles d'alliberament de nicotina i envàs de recàrrega, també han d'incloure un tríptic redactat com a mínim en castellà amb les informacions de riscos i perills. A més, els fabricants i importadors hauran d'enviar resums de tots els estudis de mercat que facin en castellà o en anglès a la «Dirección General de Salud Pública, Calidad e Innovación». No es fa **cap menció del català** o de la resta de llengües pròpies de l'Estat.

24. Real Decreto 581/2017, de 9 de junio, por el que se incorpora al ordenamiento jurídico español la Directiva 2013/55/UE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 20 de noviembre de 2013, por la que se modifica la Directiva 2005/36/CE relativa al reconocimiento de cualificaciones profesionales y el Reglamento (UE) n.º 1024/2012 relativo a la cooperación administrativa a través del Sistema de Información del Mercado Interior (Reglamento IMI).

Les persones amb titulacions d'altres estats europeus que aspirin que les seves qualificacions professionals els siguin reconegudes per l'Estat espanyol per poder-hi exercir llur professió hauran de «poseer los conocimientos lingüísticos de la lengua castellana y, en su caso, de las otras lenguas oficiales propias de las Comunidades Autónomas». A més, es diu que els coneixements de castellà es donaran per sobreentesos per als ciutadans d'estats on aquesta llengua sigui oficial. Així, l'Estat espanyol **imposa el castellà a tothom**, amb independència de si és llengua pròpia del territori però circumscriu una possible obligació de saber català als territoris on és llengua oficial (i pròpia, requisit necessari per ser declarada oficial segons la jurisprudència constitucional). En aquest sentit, l'Estat espanyol afavoreix una comunitat lingüística determinada i impedeix que les altres gaudeixin dels mateixos drets.

25. Resolución de 19 de mayo de 2017, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se publican los Estatutos de la Real Federación Española de Atletismo.

S'obliga les federacions d'àmbit autonòmic a consignar les dades habilitants per participar en activitats o competicions d'àmbit estatal com a mínim en «la **lengua española oficial** del Estado».

26. Resolución de 23 de mayo de 2017, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se publican los Estatutos de la Real Federación Española de Golf.

S'obliga les federacions d'àmbit autonòmic a consignar les dades habilitants per participar en activitats o competicions d'àmbit estatal com a mínim en «la **lengua española oficial** del Estado».

27. Real Decreto 616/2017, de 16 de junio, por el que se regula la concesión directa de subvenciones a proyectos singulares de entidades locales que favorezcan el paso a una economía baja en carbono en el marco del Programa operativo FEDER de crecimiento sostenible 2014-2020.

S'exigeix que les sol·licituds i la documentació **es presentin en castellà**, excepte si és documentació oficial expedida per una administració pública autonòmica.

28. Resolución de 14 de junio de 2017, de la Dirección General de Empleo, por la que se registra y publica el VIII Convenio colectivo de enseñanza y formación no reglada.

Es tracta d'un conveni col·lectiu amb efecte a tot l'Estat espanyol. Els convenis posteriors d'àmbit territorial menor no podran tractar les qüestions següents: període de prova, classificació de grups professionals, modalitats de contractació, règim disciplinari i normes mínimes de seguretat i higiene en el treball i mobilitat geogràfica. La norma preveu una prestació de serveis en dies festius per a treballadors adscrits a l'activitat «**Idioma Español para extranjeros**», que es podrà fer de mutu acord amb l'empresa en una sèrie de casos.

29. Acuerdo Administrativo entre el Ministro de Defensa del Reino de España y el Ministro de Defensa de la República Francesa relativo a la cooperación en materia de hidrografía y cartografía marítima, hecho en Brest el 15 de junio de 2006.

Les cartes marítimes internacionals del Servei Reprodutor (el servei hidrogràfic d'un estat membre de la OHI que utilitza el material de reproducció d'una nació productora per imprimir una Carta Interna, modificada quan ho consideri oportú, per incloure-la en les seves sèries nacionals pròpies) hauran d'incloure una nota sobre el copyright que en la versió espanyola **només podrà ser en castellà**.

30. Orden ECD/651/2017, de 5 de julio, por la que se regula la enseñanza básica y su currículo para las personas adultas en modalidad presencial, a distancia y a distancia virtual, en el ámbito de gestión del Ministerio de Educación, Cultura y Deporte.

La norma regula el marc d'ordenació de l'ensenyament bàsic i el currículum per a persones adultes als centres que pertanyen a l'àmbit de gestió del Ministeri d'Educació, cultura i esport. Es preveu que un òrgan podrà determinar que els alumnes «con dificultades bàsiques en lectoescritura en llengua castellana» s'incorporin a un programa específic d'aprenentatge d'aquest idioma, però no es preveu cap programa similar per als que tinguin dificultats bàsiques similars en llengua catalana. El currículum d'Educació Secundària per a persones adultes incorpora un àmbit de comunicació corresponent a les matèries d'ESO de Llengua Castellana (4 sessions d'un mínim de 55 minuts) i Literatura i Primera Llengua Estrangera (3 sessions); no es fa **cap referència a l'assignatura de Llengua Catalana** i Literatura. Serà obligatori aprovar tant la Llengua Castellana com l'Estrangera per superar l'àmbit de comunicació.

31. Resolución de 14 de junio de 2017, de la Dirección General de Aviación Civil, por la que se publican las Instrucciones Técnicas para el Transporte Seguro de Mercancías Peligrosas por vía aérea (Documento OACI 9284/AN/905).

En el transport de l'interior i en l'internacional amb origen a l'Estat espanyol **s'emprarà el castellà** a totes les marques i documents de transport de mercaderies perilloses. No es preveu una obligació similar per al català.

32. Real Decreto 656/2017, de 23 de junio, por el que se aprueba el Reglamento de Almacenamiento de Productos Químicos y sus Instrucciones Técnicas Complementarias MIE APQ 0 a 10.

Es diu que en l'emmagatzematge es col·locaran «señales normalizadas, según establece el Real Decreto 485/1997, de 14 de abril, sobre disposiciones mínimas en materia de señalización de seguridad y salud en el trabajo». Els annexos d'aquesta norma de 1997 **només** presenten versions dels senyals **en castellà**, i per tant la nova norma del 2017 torna a imposar aquesta llengua com a única acceptable en aquest àmbit.

33. Real Decreto 768/2017, de 28 de julio, por el que se desarrolla la estructura orgánica básica del Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación y se modifica el Real Decreto 424/2016, de 11 de noviembre, por el que se establece la estructura orgánica básica de los departamentos ministeriales.

S'estableix que una de les obligacions de la Direcció General d'Integració i Coordinació d'Afers Generals de la Unió Europea és «la promoció y defensa de la lengua española en las instituciones de la UE». No es fa cap menció equivalent del català, fet que posa en relleu la **identificació única de l'Estat espanyol amb la llengua castellana**. També s'estableix que correspon a la Secretaria General Tècnica, que depèn de la Subsecretaria d'Afers Exteriors i de Cooperació, l'exercici de les funcions del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació en matèria de traducció al castellà o a «altres llengües estrangeres» (sic) els tractats i convenis internacionals i els altres documents de caràcter diplomàtic, consular o administratiu. S'exclou, per tant, l'opció que aquestes traduccions es facin en català, ja que no es tracta, des del punt de vista espanyol, d'una llengua estrangera.

34. Resolución de 25 de julio de 2017, del Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía, por la que se publica la de 25 de abril de 2017, del Consejo de Administración, por la que se establecen las bases reguladoras de convocatoria de expresiones de interés para la selección y realización de proyectos de renovación energética de edificios e infraestructuras existentes de la Administración General del Estado a cofinanciar con fondos FEDER.

S'exigeix que les sol·licituds i documentació per participar a la convocatòria de selecció de projectes a cofinançar amb fons de la FEDER estiguin **escrites en castellà**. No es dona l'opció de fer-ho en català.

35. Orden APM/769/2017, de 27 de julio, por la que se establecen las bases reguladoras para la concesión de becas de formación práctica de universitarios, con distintas titulaciones o graduaciones en los ámbitos de gestión pública, economía financiera y tecnologías de la información, relacionados con la política agrícola común y su financiación.

S'exigeix que la documentació necessària per sol·licitar les beques sigui **en castellà** o s'hi trobi **traduïda de manera oficial**. No es preveu en cap cas que es pugui presentar en català. També s'exigeix el domini del castellà per part dels aspirants, sense cap previsió similar per al català.

36. Resolución de 21 de septiembre de 2017, de la Dirección General de Empleo, por la que se registra y publica el Convenio colectivo general del sector de la construcción.

Les parts signants, d'acord amb la Llei 32/2006, reguladora de la subcontractació en el sector de la construcció, reconeixen una sèrie d'instruments bàsics per combatre la sinistralitat al sector. S'estableix que per prevenir riscos, es proveirà els treballadors d'una sèrie d'elements formatius i informatius, i als immigrants que desconeguin el castellà se'ls oferirà un suport especial. No es diu **res dels que desconeguin el català**.

37. Orden JUS/909/2017, de 25 de septiembre, por la que se regula el procedimiento de notificación de las altas, bajas y modificaciones de fichas toxicológicas al registro de productos químicos del Servicio de Información Toxicológica del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses y de liquidación de la tasa correspondiente prevista en la Ley 10/2012, de 20 de noviembre, por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de Justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses.

S'estableix que la informació remesa a l'INTCF s'haurà de presentar **o bé en castellà o bé en anglès**. No es fa cap esment del català. A més, es preveu una certa relaxació en la informació que han de donar les empreses relativa a les barreges regulades sempre que existeixi un telèfon en castellà d'atenció accessible les 24 hores del dia, els 365 de l'any, per resoldre dubtes. No es preveu cap telèfon en català.

38. Resolución de 6 de noviembre de 2017, de la Entidad Pública Empresarial Red.es, por la que se establecen las bases reguladoras del Programa de impulso a la creación de oficinas de transformación digital.

Per sol·licitar les ajudes caldrà presentar un formulari i una sèrie de documents adjunts (una declaració responsable i els que s'especifiquin a la convocatòria), que hauran d'estar escrits com a mínim en castellà. No es fa **cap menció del català**.

39. Resolución de 7 de noviembre de 2017, de la Comisión Ejecutiva del Banco de España, de modificación de las cláusulas generales relativas a las condiciones uniformes para la apertura y el funcionamiento de cuentas del módulo de pagos y cuentas dedicadas de efectivo en TARGET2-Banco de España.

Es preveu en dues ocasions que les notificacions al Banc d'Espanya es redactaran en espanyol, anglès o en tots dos idiomes. **S'exclou**, per tant, la possibilitat **que es puguin fer en català**.

40. Orden APM/1095/2017, de 31 de octubre, por la que se modifica la Orden AAA/2571/2015, de 19 de noviembre, por la que se establecen las bases reguladoras de la concesión de las subvenciones para la realización de proyectos de investigación aplicada en el sector apícola y sus productos, dentro del Programa nacional de medidas de ayuda a la apicultura.

Es modifica l'Ordre AAA/2571/2015, que incorporava una obligació de presentar les sol·licituds de subvenció, com a mínim, «en la lengua española oficial del Estado» (article 7). Tot i la modificació **la imposició es manté** explícitament.

41. Resolución de 6 de noviembre de 2017, de la Entidad Pública Empresarial Red.es, por la que se establecen las bases reguladoras del Programa Asesores Digitales. Per sol·licitar les ajudes caldrà presentar un formulari i una sèrie de documents adjunts (una declaració responsable i els que s'especifiquin a la convocatòria), que hauran d'estar escrits **com a mínim en castellà**. No es fa cap menció del català.

42. Circular 3/2017, de 22 de noviembre, de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, por la que se establecen los mecanismos de asignación de capacidad a aplicar en las conexiones internacionales por gasoducto con Europa. L'informe d'avaluació de la demanda de mercat de capacitat incremental serà publicat a la pàgina web en la **llengua oficial de l'Estat** en qüestió i en **anglès**. També es faran en la llengua oficial pertinent i en anglès la fase de consulta pública posterior sobre l'esborrany de la proposta incremental, la proposta en si mateixa, les decisions sobre les propostes i els anuncis finals. D'aquesta manera, s'exclou el català, que no és llengua oficial d'estat a la Unió Europea.

43. Programa de educación, ciencia, cultura, juventud y cooperación deportiva entre el Gobierno del Reino de España y el Gobierno del Estado de Israel para los años 2017-2020, hecho en Madrid el 7 de noviembre de 2017.

L'Estat espanyol i Israel es comprometen a promoure «la enseñanza de la lengua, la literatura, la historia y la cultura del otro país» en el seu ensenyament primari, secundari i superior, i que s'invitaran experts de l'altra part perquè facin seminaris i conferències sobre aquestes qüestions. Les parts també es feliciten que l'Institut Cervantes faci cursos d'espanyol per a estrangers a Tel Aviv i altres llocs del món perquè facilita que els sefardites puguin accedir a la ciutadania espanyola (és obligatori que passin un examen de llengua castellana, però no pas de català). En aquest context, l'Estat espanyol i Israel es comprometen que la part espanyola «seguirá promoviendo y difundiendo los diferentes programas» de l'Institut Cervantes a Tel Aviv, en especial els diplomes de llengua castellana i els programes per difondre aquesta llengua. Amb aquest acord, l'Estat espanyol es reafirma en la seva **identificació exclusiva amb la llengua i la identitat castellanés**, que reclama per accedir a la ciutadania i difon activament, mentre que exclou i obvia altres llengües autòctones del territori estatal com el català.

44. Resolución de 14 de noviembre de 2017, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se publica la modificación de los Estatutos de la Real Federación Española de Billar.

Les llicències de les federacions autonòmiques que permetin competir o participar en activitats d'àmbit autonòmic i estatal han d'estar redactades, com a mínim, en la «**lengua española oficial del Estado**».

45. Real Decreto 999/2017, de 24 de noviembre, por el que se modifica el Real Decreto 506/2013, de 28 de junio, sobre productos fertilizantes.

Es substitueix l'article 24 del Reial Decret 506/2013, de 28 de juny, sobre productes fertilitzants, un article que regula els requisits sobre la sol·licitud, però no s'aprofita per eliminar la **imposició única del castellà** sinó que es torna a repetir que per a la inscripció o renovació de la inscripció d'un producte caldrà que la sol·licitud estigui redactada en «la lengua española oficial del Estado».

46. Circular 4/2017, de 27 de noviembre, del Banco de España, a entidades de crédito, sobre normas de información financiera pública y reservada, y modelos de estados financieros.

Els comptes d'entitats o grups estrangers i els informes de gestió i auditoria de determinades entitats pertanyents a grups econòmics han d'estar **redactats en espanyol**.

47. Resolución de 1 de diciembre de 2017, de la Dirección General de Ordenación del Juego, por la que, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 17 del Real Decreto 1614/2011, de 14 de noviembre, por el que se desarrolla la Ley 13/2011, de 27 de mayo, de regulación del juego, en lo relativo a licencias, autorizaciones y registros del juego, se establece el procedimiento de solicitud y otorgamiento de las Licencias Singulares para el desarrollo y explotación de los distintos tipos de actividades de juego.

Es preveu que els documents públics emesos per les autoritats d'altres estats han de presentar-se, en les sol·licituds, traduïts al castellà. **No es preveu que es puguin presentar traduïts al català**.

48. Orden HFP/1227/2017, de 5 de diciembre, por la que se aprueba el pliego de bases que regirán la convocatoria de licencias generales para el desarrollo y explotación de actividades de juego de la Ley 13/2011, de 27 de mayo, de regulación del juego.

S'imposa que tots els documents, també els emesos per les autoritats d'altres estats, s'hagin de presentar **traduïts al castellà**. A més, el pla de negoci del

sol·licitant haurà d'especificar quines llengües utilitzarà, a més del castellà (per tant, l'ús del castellà és dona per descomptat, però no el de cap altra llengua).

49. Orden APM/1236/2017, de 4 de diciembre, por la que se establecen las bases reguladoras de becas de formación práctica en el área de la industria alimentaria, para titulados universitarios y por la que se modifica la Orden APM/769/2017, de 2 de julio, por la que se establecen las bases reguladoras para la concesión de becas de formación práctica de universitarios, con distintas titulaciones o graduaciones en los ámbitos de gestión pública, economía financiera y tecnologías de la información, relacionados con la política agrícola común y su financiación.

Un dels requisits per a ésser beneficiari de les beques de formació pràctica en l'àrea de la indústria alimentària és «el dominio del idioma español». Els aspirants que no disposin de la ciutadania espanyola i hagin residit a l'Estat per un període de temps de menys de dos anys hauran d'acreditar documentalment aquest domini, amb un nivell B2. No es fa referència a cap necessitat de saber o acreditar el coneixement de la llengua catalana. De fet, les bases preveuen que es puntuarà positivament el coneixement d'anglès o d'altres llengües oficials de la Unió Europea, però no es fa **cap menció del català** ni com a mèrit. Tot això, a més, no té en compte si els becats hauran de fer les seves pràctiques o treballar en el futur en un territori catalanoparlant o castellanoparlant.

50. Resolución de 14 de diciembre de 2017, de la Secretaría de Estado de Educación, Formación Profesional y Universidades, por la que se establece el procedimiento para la concesión del distintivo de calidad Sello Vida Saludable. Entre altra documentació, els centres docents que aspirin a rebre el distintiu «Sello Vida», del Ministeri d'Educació, hauran d'aportar una memòria tècnica **redactada en castellà**.

51. Resolución de 14 de diciembre de 2017, del Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía, por la que se publica la Resolución de 6 de marzo de 2017, del Consejo de Administración, por la que se establecen las bases reguladoras de segunda convocatoria del programa de ayudas para actuaciones de rehabilitación energética de edificios existentes.

Les sol·licituds per participar al programa d'ajudes per a la rehabilitació energètica d'edificis hauran d'ésser **redactades en castellà**. La documentació també haurà d'ésser en castellà, però es fa una excepció per a «la documentación emitida por una administración u organismo oficial, relativo a la tramitación y gestión administrativa que resulten de su competencia», que podrà ser presentada «en cualquiera de las lenguas oficiales del Estado».

52. Resolución de 21 de diciembre de 2017, del Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía, por la que se publica la Resolución de 7 de noviembre de 2017, del Consejo de Administración, por la que se establecen las bases reguladoras del programa de ayudas a la implantación de infraestructuras de recarga de vehículos eléctricos (Plan Movalt Infraestructuras).

La sol·licitud per demanar les ajudes per a la implantació de infraestructures de recàrrega de vehicles elèctrics **haurà de ser en castellà**. La documentació també, però es fa una excepció per a «la documentación de carácter oficial que pueda expedir una Administración pública en relación con las tramitaciones y gestiones administrativas que le competan», cas en què s'acceptarà en «cualquiera de las lenguas cooficiales del Estado».

53. Real Decreto 1043/2017, de 22 de diciembre, por el que se aprueba el Programa anual 2018 del Plan Estadístico Nacional 2017-2020. El Pla Estadístic «Nacional» per al 2018 preveu que en matèria de «síntesis de indicadores económicos», el «Ministerio de Economía, Industria y Competitividad» elaborará «los once números habituales en español y en inglés», amb el nom de «Síntesis de Indicadores Económicos».

Es preveu que aquesta feina es difondrà a través de la pàgina web de la direcció general d'anàlisis macroeconòmiques i economia internacional. Actualment la versió d'aquesta pàgina en català és molt parcial i deficitària, i tota la informació, que és descarregable, està escrita **només en castellà i anglès**. En un altre punt, s'encarrega a l'«Instituto Nacional de Estadística» (INE) i a la «Dirección General Políticas de Apoyo a la Discapacidad» (MSSI) que elaborin el qüestionari en castellà de l'enquesta europea de salut de 2014 (EESA 2014), que gestiona l'Eurostat; no es fa cap menció del català.

54. Resolución de 28 de diciembre de 2017, de la Mutualidad General de Funcionarios Civiles del Estado, por la que se publica el concierto suscrito con DKV Seguros y Reaseguros, SAE, para el aseguramiento de la asistencia sanitaria a los mutualistas destinados y/o residentes en el extranjero y sus beneficiarios durante los años 2018 y 2019.

S'estableix que l'empresa asseguradora DKV Seguros y Reaseguros, S.A.E. disposarà d'un servei d'informació i assistència per als membres de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat que estarà disponible durant les 24 hores del dia, 365 dies de l'any, però **tan sols s'exigeix en castellà**. A més, s'estipula que l'asseguradora tindrà a la seva pàgina web una secció per a la mutualitat en què els membres podran accedir a aquesta informació, que «en cualquier caso,

deberá estar disponible en español». Una de les vies per sol·licitar les prestacions serà «la página web de la entidad, en la sección específica de MUFACE que, en cualquier caso, deberá estar disponible en español». A més, l'asseguradora haurà de disposar de models normalitzats de sol·licitud i de liquidació en espanyol per als mutualistes.

55. Real Decreto 1073/2017, de 29 de diciembre, por el que se modifica el Reglamento general de desarrollo de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria, en materia de revisión en vía administrativa, aprobado por el Real Decreto 520/2005, de 13 de mayo.

Es diu que les resolucions de les qüestions prejudicials d'origen europeu es donaran per rebudes quan les sentències corresponents es publiquin en castellà en el Diari Oficial de la Unió Europea. Com que **l'Estat veta l'oficialitat del català a Europa**, el castellà és l'única llengua pròpia de l'Estat en què es publiquen sentències europees. La decisió de l'Estat d'excloure el català de l'oficialitat europea, doncs, contribueix que el pugui excloure repetidament en moltes normes com aquesta.

5.2. Normativa autonòmica aprovada per l'administració central invocant l'article 155 de la Constitució espanyola

56. Orden APM/1122/2017, de 21 de noviembre, por la que se aprueban las bases reguladoras de las ayudas para compensar las pérdidas de ingresos derivados de la aplicación obligatoria de la medida de lucha contra el caracol manzana consistente al no cultivar los campos de arroz infestados con caracol manzana.

Per obtenir ajudes els establiments oberts al públic cal que puguin atendre els consumidors en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya i tenir redactada **com a mínim en català** la senyalització i els cartells d'informació general de caràcter fix i els documents d'oferta de servei; els centres laborals hauran de tenir com a mínim en català les informacions fixes i les cartelleres. A més, en els impresos de sol·licitud per acollir-se a les ajudes cal signar una declaració responsable on s'afirmi que això es compleix.

5.3. Normativa de la Unió Europea que imposa el castellà perquè només permet llengües oficials dels estats membres

57. DECISIÓN (UE) 2017/37 DEL CONSEJO de 28 de octubre de 2016 relativa a la firma, en nombre de la Unión Europea, del Acuerdo Económico y Comercial Global (CETA) entre Canadá, por una parte, y la Unión Europea y sus Estados miembros, por otra.

S'exigeix que per a la importació de productes del Canadà a la Unió Europea es tingui un certificat redactat en, almenys, una llengua oficial de l'estat membre del lloc d'inspecció fronterera. Així, com que el català no és llengua oficial d'Espanya, encara que la inspecció es faci als ports de Barcelona, Tarragona, València o Palma, només es podran presentar els certificats **en castellà**.

58. REGLAMENTO (UE) 2017/460 DE LA COMISIÓN de 16 de marzo de 2017 por el que se establece un código de red sobre la armonización de las estructuras tarifarias de transporte de gas.

Es preveu que el públic podrà accedir a una determinada informació publicada per l'agència reguladora estatal «en una o diverses de les llengües oficials de l'Estat membre». Això **exclou el català**, perquè no és llengua oficial de l'Estat espanyol.

59. REGLAMENTO (UE) 2017/459 DE LA COMISIÓN de 16 de marzo de 2017 por el que se establece un código de red sobre los mecanismos de asignación de capacidad en las redes de transporte de gas y por el que se deroga el Reglamento (UE) nº 984/2013.

Es preveu que la informació, els informes d'avaluació del mercat i les propostes de projecte necessaris per a les subhastes es publicaran a les pàgines web dels gestors de xarxes de transport en la **llengua o llengües oficials de l'estat membre** en qüestió. Les respostes i anuncis de les autoritats estatals també es faran en la llengua o llengües oficials de l'estat.

60. REGLAMENTO (UE) 2017/542 DE LA COMISIÓN de 22 de marzo de 2017 por el que se modifica el Reglamento (CE) nº 1272/2008 del Parlamento Europeo y del Consejo sobre clasificación, etiquetado y envasado de sustancias y mezclas, mediante la inclusión de un anexo sobre información armonizada relativa a la respuesta sanitaria en caso de urgencia.

Qui vulgui comercialitzar barreges perilloses, haurà de proveir una determinada informació en la **llengua o llengües oficials de l'estat membre** en qüestió, a excepció que aquests disposin que ha de ser una altra. La informació addicional

requerida per fer presentació del producte davant l'Agència Europea, necessària per a la seva comercialització, també ha de ser en aquesta llengua o aquestes llengües.

61. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2017/796 DE LA COMISIÓN de 10 de mayo de 2017 por el que se aprueba el uso de la diclofluanida como sustancia activa existente en biocidas del tipo de producto 21.

Diu que els productes que continguin diclofluanida han de complir amb els requisits previstos al "REGLAMENTO (CE) Nº 1272/2008 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 16 de diciembre de 2008 sobre clasificación, etiquetado y envasado de sustancias y mezclas, y por el que se modifican y derogan las Directivas 67/548/CEE y 1999/45/CE y se modifica el Reglamento (CE) no 1907/2006. Aquest reglament de 2008 obliga que les etiquetes estiguin escrites en la **llengua o llengües oficials de l'estat membre**, si aquest no disposa una altra cosa.

62. REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2017/891 DE LA COMISIÓN de 13 de marzo de 2017 por el que se completa el Reglamento (UE) nº 1308/2013 del Parlamento Europeo y del Consejo en lo que respecta a los sectores de las frutas y hortalizas y de las frutas y hortalizas transformadas, se completa el Reglamento (UE) nº 1306/2013 del Parlamento Europeo y del Consejo en lo relativo a las sanciones que deben aplicarse en esos sectores y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) nº 543/2011 de la Comisión.

Els estats membres podran fer peticions als estats on hi hagi les seus de les associacions transnacionals de productors i d'organitzacions de productors, que hauran de respondre en una llengua oficial del sol·licitant, fet que exclou el català perquè Espanya **no l'ha feta llengua oficial** (ni tampoc França ni Itàlia).

63. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2017/1158 DE LA COMISIÓN de 29 de junio de 2017 por el que se establecen normas técnicas de ejecución en lo que respecta a los procedimientos y formularios para el intercambio de información entre las autoridades competentes y la Autoridad Europea de Valores y Mercados a que se refiere el artículo 33 del Reglamento (UE) nº 596/2014 del Parlamento Europeo y del Consejo.

El format de les notificacions de les sancions administratives o penals inclou un camp obligatori amb el text de les sancions en «una **llengua nacional**» o **en anglès**.

64. DIRECTIVA (UE) 2017/1132 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 14 de junio de 2017 sobre determinados aspectos del Derecho de sociedades (versión codificada).

A l'article 14 es llisten una sèrie d'informacions obligatòries relacionades amb les societats que es redactaran, segons l'article 21, «en una de las lenguas permitidas de acuerdo con el régimen lingüístico que aplique el Estado miembro»; això a la pràctica significa que a l'Estat espanyol **s'exigeix el castellà però no el català**, si bé la imposició no prové d'aquesta directiva europea. Tanmateix, la directiva sí que discrimina el català directament en altres punts. Les informacions sobre dret intern dels estats d'interès per a tercers en relació amb l'ordenació legal de les societats i el seu registre seran publicades i actualitzades per la Comissió en totes les llengües oficials de la Unió, que hi facilitarà un servei de cerca per Internet. L'estat membre en què es creï una sucursal podrà exigir que la publicitat de certs documents es realitzi en una altra llengua oficial de la UE. Aquestes dues provisions exclouen directament el català, ja que es preveuen uns privilegis per unes llengües determinades que es neguen al català, que no és llengua oficial de la Unió.

65. ORIENTACIÓN (UE) 2017/1404 DEL BANCO CENTRAL EUROPEO de 23 de junio de 2017 por la que se modifica la Orientación BCE/2012/13 sobre TARGET2-Securities (BCE/2017/19).

Els resums de les reunions dels grups d'usuaris «nacionals» es publicaran a la pàgina web del T2S i, en els casos que es consideri oportú, del banc central estatal. La publicació es farà preferiblement en anglès, però si és necessari, es farà «en la llengua nacional pertinent». Això a l'Estat espanyol significa **tan sols el castellà**.

66. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2017/1454 DE LA COMISIÓN de 10 de agosto de 2017 que especifica los formatos técnicos para los informes de los Estados miembros de conformidad con el Reglamento (UE) nº 1143/2014 del Parlamento Europeo y del Consejo.

Els estats membres han de presentar una sèrie d'informacions a la Comissió sobre la prevenció i la gestió d'espècies exòtiques invasores. En dues ocasions, es planteja com a facultatiu que els estats informin del nom comú de l'espècie en qüestió en «la llengua nacional». Per a l'ordenament espanyol aquesta previsió només **afecta el castellà i exclou el català**.

67. DIRECTIVA (UE) 2017/1852 DEL CONSEJO de 10 de octubre de 2017 relativa a los mecanismos de resolución de litigios fiscales en la Unión Europea.

Es diu que podrà fer reclamacions qualsevol afectat a cadascuna de les autoritats competents de cadascun dels estats membres afectats. Entre altres coses,

l'afectat haurà d'enviar les reclamacions o bé en una de les llengües oficials de l'estat membre «de conformidad con lo dispuesto en la legislación» estatal o bé en qualsevol llengua que l'estat membre accepti. Aquest redactat exclou la possibilitat que es puguin fer reclamacions en català a Espanya en el pla estatal, ja que **el castellà és l'única llengua oficial d'estat** i l'única que l'administració general accepta.

68. ORIENTACIÓN (UE) 2017/2082 DEL BANCO CENTRAL EUROPEO de 22 de septiembre de 2017 por la que se modifica la Orientación BCE/2012/27 sobre el sistema automatizado transeuropeo de transferencia urgente para la liquidación bruta en tiempo real (TARGET2) (BCE/2017/28).

Els documents vinculats a les relacions entre bancs centrals sistemes vinculats (BCSV) i bancs centrals liquidadors (BCL) estaran redactats en anglès o en «el idioma o los idiomas nacionales» del BCL. Quan l'idioma d'un BCSV no coincideixi amb l'idioma nacional del seu BCL, els documents es facilitaran tan sols en anglès o bé en anglès i en la llengua nacional del BCSV. Aquestes previsions **exclouen el català**, ja que l'ordenament jurídic espanyol no considera que sigui una llengua nacional d'Espanya i del seu banc central.

69. DIRECTIVA (UE) 2017/2108 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 15 de noviembre de 2017 por la que se modifica la Directiva 2009/45/CE sobre las reglas y normas de seguridad aplicables a los buques de pasaje.

Es modifica l'annex de la directiva anterior per actualitzar-lo però es manté una **imposició lingüística discriminatòria** amb les llengües que no són oficials dels estats membre. En concret, es diu que a tots els vaixells hi haurà plans de disposició general on es puguin apreciar els llocs de control i les seccions d'incendi, a més d'altres detalls de seguretat contra el foc, i que aquestes informacions estaran escrites en l'idioma oficial de l'estat d'abanderament del vaixell i en anglès o francès i en l'idioma de l'estat membre en què es faci la travessia, si és interior.

70. REGLAMENTO (UE) 2017/2107 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 15 de noviembre de 2017 por el que se establecen medidas de gestión, conservación y control aplicables en la zona del Convenio de la Comisión Internacional para la Conservación del Atún Atlántico (CICAA), y por el que se modifican los Reglamentos (CE) nº 1936/2001, (CE) nº 1984/2003 y (CE) nº 520/2007 del Consejo.

Els observadors dels vaixells que pesquen tonyina tropical en zones geogràfiques de veda espaciotemporal tenen com a requisit conèixer la **llengua de l'estat** del pavelló del vaixell objecte de l'observació i a l'hora de designar-los caldrà que

tinguin aquesta qualificació. L'annex I presenta una llista de tipus de tonyina amb la seva designació llatina i la seva traducció a l'espanyol, però sembla que això és simplement un efecte del fet que la versió d'aquest reglament publicada al BOE és la castellana i només aquesta llengua de l'Estat espanyol és oficial de la Unió Europea, i no pas la derivació d'una nova imposició.

71. DECISIÓN (UE) 2017/2285 DE LA COMISIÓN de 6 de diciembre de 2017 por la que se modifica la Guía del usuario en la que figuran los pasos necesarios para participar en el EMAS con arreglo al Reglamento (CE) nº 1221/2009 del Parlamento Europeo y del Consejo relativo a la participación voluntaria de organizaciones en un sistema comunitario de gestión y auditoría medioambientales (EMAS). Un dels requisits perquè una organització s'inscriu al registre EMAS és que presenti la sol·licitud en la **llengua oficial de l'estat membre**. Per tant, les que vulguin fer-ho en català queden automàticament excloses. Apuntar-se a l'EMAS ofereix a les empreses l'acreditació que segueixen una sèrie de requisits responsables amb el medi ambient.

72. REGLAMENTO (UE) 2017/2394 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 12 de diciembre de 2017 sobre la cooperación entre las autoridades nacionales responsables de la aplicación de la legislación en materia de protección de los consumidores y por el que se deroga el Reglamento (CE) nº 2006/2004.

Es diu que les autoritats dels diferents estats acordaran les llengües en què es faran les sol·licituds d'assistència mútua i totes les comunicacions que hi estiguin relacionades. Tanmateix, si no arriben a un acord les sol·licituds es faran en la **llengua** o una de les **llengües oficials de l'estat** de l'autoritat sol·licitant i la resposta s'enviarà en la llengua o una de les llengües de l'estat de l'autoritat sol·licitada. Les notificacions seguiran el mateix patró. També es diu que els comerciants tindran dret a comunicar-se en la llengua oficial de l'estat membre en què resideixin o operin.

5.4 Normativa de la Unió Europea que exclou el català perquè només permet llengües oficials de la Unió

73. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2017/461 DE LA COMISIÓN de 16 de marzo de 2017 por el que se establecen normas técnicas de ejecución en lo que respecta a los formularios, plantillas y procedimientos comunes para el proceso de consulta entre las autoridades competentes pertinentes en relación con las adquisiciones propuestas de participaciones cualificadas en entidades de crédito, de conformidad con el artículo 24 de la Directiva 2013/36/UE del Parlamento Europeo y del Consejo.

Es preveu que en les consultes les autoritats que requereixin i les autoritats que siguin requerides empraran una **llengua oficial d'un estat membre** que sigui d'ús comú internacional en l'àmbit de la supervisió i que publicaran els seus webs en aquesta o aquestes llengües.

74. DECISIÓN DE EJECUCIÓN (UE) 2017/547 DE LA COMISIÓN de 21 de marzo de 2017 relativa a la organización de un experimento temporal sobre tubérculos de patata de siembra derivados de semillas verdaderas de patata en el marco de la Directiva 2002/56/CE del Consejo.

L'etiqueta oficial i el document que acompanya els tubercles experimentals, així com l'etiqueta del proveïdor, s'han de proveir com a mínim en una **llengua oficial de la Unió Europea**.

75. REGLAMENTO (UE) 2017/745 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 5 de abril de 2017 sobre los productos sanitarios, por el que se modifican la Directiva 2001/83/CE, el Reglamento (CE) nº 178/2002 y el Reglamento (CE) nº 1223/2009 y por el que se derogan las Directivas 90/385/CEE y 93/42/CEE del Consejo.

S'obliga en més d'una vintena de preceptes l'ús d'una llengua oficial de la Unió Europea triada per l'estat en qüestió (el **castellà en el cas espanyol**) en la comercialització dels productes sanitaris. Són coses tan variades com l'etiquetatge, les informacions obligatòries, la documentació i informació de conformitat, la documentació tècnica, els informes d'auditoria, avaluació i inspecció, la interfície del sistema electrònic i la informació sobre les accions correctives de seguretat.

76. REGLAMENTO (UE) 2017/746 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 5 de abril de 2017 sobre los productos sanitarios para diagnóstico in vitro y por el que se derogan la Directiva 98/79/CE y la Decisión 2010/227/UE de la Comisión. S'obliga en més d'una vintena de preceptes l'ús d'una **llengua oficial de la Unió Europea** triada per l'estat en qüestió (el castellà en el cas espanyol) en la

comercialització dels productes sanitaris. Són coses tan variades com l'etiquetatge, les informacions obligatòries, la documentació i informació de conformitat, la documentació tècnica, els informes d'auditoria, avaluació i inspecció, la interfície del sistema electrònic i la informació sobre les accions correctives de seguretat.

77. DECISIÓN (PESC) 2017/824 DEL CONSEJO de 15 de mayo de 2017 relativa al Estatuto del personal del Centro de Satélites de la Unión Europea.

Els candidats a treballar en aquesta institució hauran d'acreditar coneixements profunds d'una llengua oficial de la Unió i coneixements adequats d'una altra. Això **exclou el català a benefici del castellà**, única llengua oficial de l'Estat.

78. ACUERDO en virtud del Reglamento (UE) 2015/1017 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 25 de junio de 2015, relativo al Fondo Europeo para Inversiones Estratégicas, al Centro Europeo de Asesoramiento para la Inversión y al Portal Europeo de Proyectos de Inversión, y por el que se modifican los Reglamentos (UE) nº 1291/2013 y (UE) nº 1316/2013 — el Fondo Europeo para Inversiones Estratégica. El Parlament Europeu podrà comunicar-se amb el Banc Europeu d'Inversions en qualsevol llengua oficial de la Unió, cosa que exclou el català perquè **l'Estat espanyol en veta l'oficialitat**.

79. DECISIÓN DE EJECUCIÓN (UE) 2017/925 DE LA COMISIÓN de 29 de mayo de 2017 por la que se autoriza temporalmente a determinados Estados miembros a certificar materiales iniciales de determinadas especies de plantones de frutal, producidos en el campo en condiciones que no son a prueba de insectos, y por la que se deroga la Decisión de Ejecución (UE) 2017/167.

Es diu que el document d'acompanyament de les plantes mares inicials i els materials inicials haurà d'incloure la informació exigida a l'article 3 apartat 2 de la Directiva d'Execució 2014/96/UE, que entre altres coses ha d'estar redactat «en una de les llengües oficials de la Unió», entre les quals **no està inclòs el català**, pel vet de l'Estat espanyol.

80. REGLAMENTO (UE) 2017/1001 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 14 de junio de 2017 sobre la marca de la Unión Europea (Versión codificada).

Les sol·licituds de marca de la Unió es presentaran en una de les **llengües oficials de la Unió** i s'indicarà una segona llengua d'entre l'anglès, el francès, l'alemany, l'italià i l'espanyol (les llengües de l'Oficina) per als procediments d'oposició, caducitat i nul·litat. Tots els procediments s'han de fer en una llengua de la Unió (amb independència de la llengua de l'Oficina que utilitzi la burocràcia europea de manera interna en cada cas, i de les traduccions a aquestes llengües que realitzi

d'ofici des de la llengua oficial de la Unió emprada per l'interessat). Les sol·licituds seran publicades i inscrites al registre en totes les llengües oficials de la UE. Les mediacions es realitzaran en una llengua oficial de la UE convinguda per les parts. Les sol·licituds internacionals es presentaran en una llengua de la UE amb un formulari subministrat per l'Oficina, i l'Oficina es comunicarà amb els sol·licitants en la llengua de la seva sol·licitud, sempre que no s'especifiqui el contrari.

81. REGLAMENTO (UE) 2017/1370 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 4 de julio de 2017 por el que se modifica el Reglamento (CE) nº 1683/95 del Consejo por el que se establece un modelo uniforme de visado.

Els visats hauran de contenir els títols de les rúbriques i el nom de l'estat membre emissor en anglès i francès i l'estat emissor podrà afegir-hi una traducció a una altra «llengua oficial de las instituciones de la Unión», fet que **exclou el català**, que l'Estat espanyol veta com a llengua oficial. La paraula «VISA», que haurà d'aparèixer als visats, també podrà ser traduïda pels estats emissors a una llengua oficial de la Unió. La zona de lectura mecànica contindrà un text imprès amb les paraules «Unió Europea» en totes les llengües oficials de les institucions de la Unió.

82. REGLAMENTO (UE) 2017/1369 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 4 de julio de 2017 por el que se establece un marco para el etiquetado energético y se deroga la Directiva 2010/30/UE.

Es preveu la creació d'una base de dades públiques amb tots els productes que requereixin l'etiqueta energètica. Cada producte tindrà una etiqueta energètica que podrà ser visualitzada, descarregada i impresa en un arxiu de la base de dades. Adjunta a cada arxiu hi haurà una fitxa completa d'informació del producte en totes les **llengües oficials de la Unió**.

83. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2017/1431 DE LA COMISIÓN de 18 de mayo de 2017 por el que se establecen normas de desarrollo de determinadas disposiciones del Reglamento (CE) nº 207/2009 del Consejo, sobre la marca de la Unión Europea.

S'estableix que els documents justificatius dels procediments escrits davant de l'Oficina de la Propietat Intel·lectual de la Unió Europea es poden presentar «en cualquiera de las **lenguas oficiales de la Unión**», sempre que no s'indiqui explícitament el contrari, cas en què s'haurà de presentar també en una de les llengües de l'oficina (anglès, francès, alemany, italià i castellà) o bé s'haurà de traduir a la llengua del procediment en qüestió.

84. REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2017/1430 DE LA COMISIÓN de 18 de mayo de 2017 que complementa el Reglamento (CE) nº 207/2009 del Consejo sobre la marca de la Unión Europea y deroga los Reglamentos (CE) nº 2868/95 y (CE) nº 216/96 de la Comisión.

Les llengües de procediment de l'Oficina de la Marca Europea només són l'anglès, el francès, l'alemany, l'italià i el castellà. Les altres llengües de la Unió Europea generalment no poden ser utilitzades, igualment que el català. Tanmateix, es preveu que en alguns casos, com els recursos, si els documents es troben escrits en una llengua oficial de la Unió que no sigui la llengua del procediment, es donaran quatre mesos a la part recurrent per fer-ne una traducció. Aquesta previsió **no s'estén al català**, perquè no és llengua oficial de la Unió Europea. A més, també es preveu que en alguns casos les parts i poden posar-se d'acord per realitzar determinats processos en una llengua oficial de la Unió Europea que no sigui la del procediment, i l'Oficina també en pot fer ús, fet que novament exclou el català. Finalment, els formularis de l'Oficina es trobaran en totes les llengües de la UE i els poders firmats podran estar-hi redactats, però el català en roman exclòs.

85. DECISIÓN (UE) 2017/2098 DEL BANCO CENTRAL EUROPEO de 3 de noviembre de 2017 sobre el procedimiento de imposición de medidas correctoras del incumplimiento del Reglamento (UE) nº 795/2014 (BCE/2017/33).

En la fase d'audiència, l'operador del «sistema de pago de importancia sistémica» (SIPS) enviarà els seus comentaris, documents, explicacions i informació a l'autoritat competent en la llengua de la Unió que triï, si no s'ha acordat una altra llengua anteriorment. Això significa que el català, en el millor dels casos, **només es podria fer servir per un acord explícit**, mentre que les llengües oficials de la UE es podrien utilitzar a voluntat.

86. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2017/2313 DE LA COMISIÓN de 13 de diciembre de 2017 por el que se establecen las especificaciones de formato del pasaporte fitosanitario para los traslados en el territorio de la Unión y del pasaporte fitosanitario para la introducción y los traslados en una zona protegida. Els passaports fitosanitaris de la Unió Europea tindran redactat el títol («Passaport fitosanitari») **en anglès** i, si pertoqués, «en otra **llengua oficial de la Unió**».

87. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2017/2382 DE LA COMISIÓN de 14 de diciembre de 2017 por el que se establecen normas técnicas de ejecución relativas a modelos de formularios, plantillas y procedimientos para la transmisión de información de conformidad con la Directiva 2014/65/UE del Parlamento Europeo y del Consejo.

Es diu que totes les notificacions i comunicacions es redactaran en una llengua oficial de la Unió que acceptin les autoritats competents dels estats d'origen i acollida. Les autoritats competents dels Estats hauran de dir públicament amb anterioritat quines llengües de la Unió acceptaran. Això **barra el pas al fet que s'usi el català** com a llengua de comunicació entre estats, ja que no gaudeix de la condició de llengua oficial de la Unió Europea (i, de fet, tampoc de l'Estat espanyol).

88. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2017/2470 DE LA COMISIÓN de 20 de diciembre de 2017 por el que se establece la lista de la Unión de nuevos alimentos, de conformidad con el Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo, relativo a los nuevos alimentos.

Aquest reglament, que complementa el Reglament (UE) 2015/2283, que al seu torn modifica el Reglament (UE) 1169/2011 (que només permet als estats membres imposar llengües oficials de la Unió en l'etiquetatge d'aliments, amb exclusió de les no oficials), imposa una sèrie de redactats en l'etiquetatge que, a Espanya, **només tenen una versió en castellà**. Així, per ser comercialitzats a Espanya, i d'acord amb la normativa estatal que imposa únicament el castellà, trobem casos de productes i ingredients que hauran d'estar forçosament etiquetats com «aceite refinado de Buglossoïdes», «sulfato de condroitina obtenido por fermentación microbiana y sulfatación», «aceite de semillas de cilantro» o «proteína de alfalfa (Medicago sativa)». El document també esmenta algunes informacions obligatòries que només redacta en castellà: «la trehalosa es una fuente de glucosa» o «se ha utilizado un tratamiento de luz controlada para aumentar los niveles de vitamina D».

5.5. Normativa de la Unió Europea que exclou el català perquè només permet llengües oficials de la Unió o dels estats membres

89. REGLAMENTO (UE) 2017/625 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 15 de marzo de 2017 relativo a los controles y otras actividades oficiales realizados para garantizar la aplicación de la legislación sobre alimentos y piensos, y de las normas sobre salud y bienestar de los animales, sanidad vegetal y productos fitosanitarios, y por el que se modifican los Reglamentos (CE) nº 999/2001, (CE) nº 396/2005, (CE) nº 1069/2009, (CE) nº 1107/2009, (UE) nº 1151/2012, (UE) nº 652/2014, (UE) 2016/429 y (UE) 2016/2031 del Parlamento Europeo y del Consejo, los Reglamentos (CE) nº 1/2005 y (CE) nº 1099/2009 del Consejo, y las Directivas 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE y 2008/120/CE del Consejo, y por el que se derogan los Reglamentos (CE) nº 854/2004 y (CE) nº 882/2004 del Parlamento Europeo y del Consejo, las Directivas 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE y 97/78/CE del Consejo y la Decisión 92/438/CEE del Consejo (Reglamento sobre controles oficiales).

Les garanties de fiabilitat dels certificats oficials i les atestacions oficials estaran redactades en una o diverses llengües oficials de la UE que compregui l'agent certificador o una de les **llengües oficials de l'estat-membre** de destinació. Això no inclou el català perquè no és llengua oficial de la UE ni tampoc de l'Estat espanyol (només ho és en part de l'Estat).

90. Instrumento de ratificación del Acuerdo de Asociación entre la Unión Europea y la Comunidad Europea de la Energía Atómica y sus Estados miembros, por una parte, y Ucrania, por otra, hecho en Bruselas el 21 de marzo y el 27 de junio de 2014. Es considera que els certificats han d'estar redactats com a mínim en una llengua oficial de la part importadora. En el cas espanyol, la no oficialitat del català en el pla estatal significa que aquest redactat **dona al castellà un paper que no estén al català**. En els certificats per a animals i productes animals a la Unió Europea, serà obligatòria la redacció en una llengua oficial de l'estat membre de destí i una de l'estat membre en què s'efectuï la inspecció de les importacions de risc sanitari. En els procediments administratius relacionats amb el tractat, les parts (els estats) podran utilitzar qualsevol de les llengües oficials de les institucions de la Unió Europea o d'Ucraïna, i tots els documents hauran de ser-hi traduïts; això exclou, novament, el català, que no és llengua oficial de la Unió. Els exportadors i els seus representants hauran d'emplenar el certificat de circulació de mercaderies EUR1 i el formulari de sol·licitud, sempre en una de les llengües en què es troba redactat l'acord (les oficials de la UE excepte el gaèlic i l'ucraïnès).

91. DECISIÓN DE EJECUCIÓN (UE) 2017/1528 DE LA COMISIÓN de 31 de agosto de 2017 por la que se sustituye el anexo de la Decisión de Ejecución 2013/115/UE relativa al Manual SIRENE y otras medidas de ejecución para el Sistema de Información de Schengen de segunda generación (SIS II).

Es preveu que es podrà afegir a les descripcions de les detencions europees a efectes d'entrega una traducció de les ordres de detenció a les «**llengües oficials de les institucions de la Unió**». A més, es preveu que en alguns casos s'inclourà el nom de l'autoritat sol·licitant primer en la llengua de l'estat membre informant i després en anglès.

92. DECISIÓN (UE) 2017/1937 DEL CONSEJO de 11 de julio de 2017 relativa a la firma, en nombre de la Unión Europea, y a la aplicación provisional del Tratado constitutivo de la Comunidad del Transporte.

Les parts del tractat podran fer servir en determinats procediments les llengües oficials de les institucions de la Unió Europea o d'una altra part contractant. Els documents escrits en altres llengües hauran de ser traduïts, i l'ús oral d'una altra llengua requerirà la interpretació simultània a càrrec de l'estat en qüestió. Això deixa el català en una **situació de clara inferioritat**, ja que no és llengua oficial ni de la Unió Europea ni de cap estat membre.

93. REGLAMENTO (UE) 2017/1939 DEL CONSEJO de 12 de octubre de 2017 por el que se establece una cooperación reforzada para la creación de la Fiscalía Europea. S'estableix que cada any la Fiscalia Europea elaborarà i presentarà públicament un informe de les seves activitats generals en cadascuna de les llengües de les institucions de la Unió, que remetrà al Parlament Europeu, als parlaments estatals, al Consell Europeu i a la Comissió Europea. Això **exclou el català**, que no és llengua oficial de les institucions europees. A més, el Fiscal General Europeu podrà encarregar a un Fiscal Europeu ordinari que assumeixi tasques d'un col·lega encarregat d'un altre país sempre que «tenga un conocimiento suficiente de la lengua y del sistema jurídico del Estado miembro de que se trate». Novament, això deixa el català en una situació d'inferioritat respecte del castellà.

94. REGLAMENTO (UE) 2017/1954 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 25 de octubre de 2017 de modificación del Reglamento (CE) nº 1030/2002 del Consejo por el que se establece un modelo uniforme de permiso de residencia para nacionales de terceros países.

Els permisos de residència per a ciutadans de països tercers a la UE tindran un format unificat. Una de les poques coses en què variaran serà les llengües en què estaran escrits els seus camps. El reglament, quant a aquesta qüestió, sempre preveu que **la llengua dels camps serà la de l'estat membre en qüestió** (o les de l'estat membre en qüestió) i, en alguns casos, entre una i dues més d'oficials de les institucions de la Unió. Aquestes previsions exclouen en tot cas el català, ja que no és llengua oficial ni de l'Estat espanyol ni de les institucions europees.

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

L'ONG
del català

Amb la col·laboració de:

**Generalitat
de Catalunya**

Plataforma per la Llengua
C/ Sant Honorat, 7. Principal 1a
08002 Barcelona
Tel.: 93 321 18 03
info@plataforma-llengua.cat
www.plataforma-llengua.cat